

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2017. ■ GODIŠTE XI. ■ BROJ 68 ■ ISSN 1846-4076

20. OBLJETNICA UTEMELJENA POŽEŠKE BISKUPIJE

Dana 5. srpnja 1997. u Rimu i u Zagrebu obznanjeno je da je papa Ivan Pavao II. utemeljio Požešku biskupiju i imenovao msgr. Antuna Škvorčevića njezinim prvim biskupom.

DOGAĐAJNICA

Ljetni pastoralni programi
u pripravi za Euharistijski
kongres

Raspored novih
svećeničkih službi 2017.

Svetkovina Tijelova u Požegi
Euharistijska postaja Našičkog
i Slatinskog dekanata

Osamdeseta obljetnica
sestara Presvetog Srca
Isusova u Slatini

Susret ravnatelja katoličkih
škola u Požeškoj biskupiji

ŽIVOT MLADIH

Svečana dodjela svjedodžbi
prvoj generaciji učenika
Katoličke osnovne škole
u Požegi

Misa zahvalnica učenika
požeških katoličkih škola

Ljetni susret ministranata
u Velikoj

KULTURA

Prvi petrovski koncert u Starom
gradu Požeškoga kaptola
Obnova bočnih oltara u požeškoj
Katedrali

Održan četvrti »Terezijanum«
u Novoj Gradiški

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

**PROSLAVLJENA
20. OBLJETNICA UTEMELJENJA
POŽEŠKE BISKUPIJE**
str 4.

**PREZBITERSKO REĐENJE
U POŽEŠKOJ KATEDRALI**
str 6.

**SVEČANI
ANTUNOVSKI KONCERT**
str 22.

LJETNI PASTORALNI PROGRAMI U PRIPRAVI ZA EUHARISTIJSKI KONGRES

Tijekom ljeta jubilejske 20. godišnjice utemeljenja Požeške biskupije i u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres odvija se više zajedničkih pastoralnih programa na kojima će sudjelovati svećenici i vjernici Požeške biskupije.

1. U Domu sv. Augustina u Velikoj od 3. do 5. srpnja održavaju se duhovne vježbe za vjeroučitelje laike u osnovnim i srednjim školama te odgojiteljice u vjeri. Voditelj duhovnih vježbi je p. Petar Nodilo, DI iz Zagreba.

2. U srijedu 5. srpnja 2017. navršava se dvadeset godina kako je sv. Ivan Pavao II. utemeljio Požešku biskupiju i imenovao njezina prvog biskupa u osobi Antuna Škvorčevića. Toga dana u 18.30 sati u požeškoj Katedrali biskup Antun će predvoditi zahvalno euharistijsko slavlje, na kojem će, uz spomenute jubileje, proslaviti i 45. obljetnicu svoga svećeničkog ređenja.

3. U subotu 5. kolovoza 2017. mišama zahvalnicama za domovinu u svim župama Požeške biskupije proslavit ćemo Dan pobjede i domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja. Toga dana misu zahvalnicu za domovinu, za poginule i nestale hrvatske branitelje u požeškoj Katedrali u 9.00 sati predvodit će dijecezanski biskup.

4. Kao i prijašnjih godina, od 6. do 10. kolovoza 2017. u Domu Sv. Augustina u Velikoj održat će susret svećeničkih aspiranata Požeške biskupije. Na završetku susreta aspiranti će u Požegi sudjelovati na proslavi blagdana sv. Lovre, zaštitnika naše Biskupije.

5. U predvečerje blagdana sv. Lovre, u srijedu 9. kolovoza 2017. Caritasovi volonteri s mladima iz župa grada Požege te aspiranti i bogoslovi naše Biskupije u 19.00 sati sudjelovat će na molitvenom bdijenju u crkvi sv. Lovre.

6. Na blagdan sv. Lovre u četvrtak 10. kolovoza 2017. središnje biskupijsko slavlje u svećevnoj crkvi u Požegi u 10.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Budući da je sv. Lovro i zaštitnik našega Biskupijskog Caritasa, na slavlju će s drugim vjernicima sudjelovati i Caritasovi volonteri iz svih naših župa,

biskupijski stipendisti, korisnici Caritasove kuhinje u Požegi, a nakon slavlja za njih će u Dvorani sv. Terezije biti priređen prigodni program, na kojem će, između ostalog, biti otvoren natječaj za stipendije Biskupijske zaklade za pomoć studentima i učenicima u školskoj godini 2017./2018.

7. Od 10. do 13. kolovoza 2017. u Domu Sv. Augustina u Velikoj održat će ljetni susret bogoslova Požeške biskupije koji počinje u predvečerje svetkovine sv. Lovre s bdijenjem u požeškoj crkvi sv. Lovre.

8. Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije – Veliku Gospu u utorak 15. kolovoza 2017. obitelji s brojnom djecom hodočaste u voćinsko svetište. Svečano euharistijsko slavlje u 11.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Na Veliku Gospu vjernici iz župa Kaptolačkog dekanata hodočaste u Veliku i ondje slave euharistijsku postaju u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Također na Veliku Gospu vjernici iz župa Pakračkog dekanata hodočaste u Pakrac i ondje održavaju euharistijsku postaju u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres.

9. Na blagdan sv. Roka u srijedu 16. kolovoza 2017. vjernici iz župa Virovitičkog dekanata hodočaste u Viroviticu i ondje slave euharistijsku postaju svoga dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres.

10. U nedjelju 20. kolovoza 2017. u Voćin kreću hodočasnici pješaci iz župa Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhidakonata. U požeškoj crkvi sv. Lovre u 14.00 sati primit će blagoslov i pod vodstvom vlč. Marijana Pavelića nastaviti hod prema Stražemanu gdje će sudjelovati na euharistijskom blagoslovu prigodom završetka dana župnog klanjanja. Sutradan, u ponedjeljak, 21. kolovoza u 5.00 sati ujutro nastavljaju s drugim hodočasnicima hod prema Voćinu.

11. U ponedjeljak 21. kolovoza 2017. u svim našim župama slavimo blagdan Gospe Voćinske, a vjernici iz župa Požeškog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhidakonata hodočaste u Voćin i ondje slave svoju regionalnu, odnosno arhidakonatsku euharistijsku postaju u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Središnje euharistijsko slavlje u 18.30 sati predvodi dijecezanski biskup. Na svršetku misnog slavlja uslijedit će euharistijska procesija sa službom svjetla u zajedništvu s Marijom, euharistijskom Ženom.

14. U četvrtak 31. kolovoza 2017. slavimo blagdan Gospe od Suza. Hodočašće u Pleternicu ujedno je euharistijska postaja Pleterničkog dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Misno slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup, a na svršetku svete mise uslijedit će euharistijska procesija sa službom svjetla u zajedništvu s Marijom, euharistijskom Ženom.

12. Od 23. do 30. kolovoza 2017. u Pleternici se održava Devetnica Gospi od Suza. Svake večeri je sveta misa u 19.00 sati. Prije svete mise je duhovni pretprogram s moljenjem svete krunice, a nakon mise klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u crkvi.

13. U ponedjeljak 28. kolovoza 2017. prije početka nove školske godine vjeroučitelji Požeške biskupije okupit će se u crkvi sv. Lovre, na svojoj euharistijskoj postaji u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres gdje će dijecezanski biskup

predvoditi misno slavlje u 10.00 sati. Nakon misnog slavlja u Dvorani sv. Terezije Avilske vjeroučiteljima će biti podijeljeni kanonski mandati za poučavanje vjeronauka.

14. U četvrtak 31. kolovoza 2017. slavimo blagdan Gospe od Suza. Hodočašće u Pleternicu ujedno je euharistijska postaja Pleterničkog dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Misno slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup, a na svršetku svete mise uslijedit će euharistijska procesija sa službom svjetla u zajedništvu s Marijom, euharistijskom Ženom.

15. U subotu 2. rujna 2017. u Dvorani bl. Alojzija Stepinca s početkom u 9.30 sati održat će se skupština svih svećenika Požeške biskupije u neposrednoj pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres.

16. U četvrtak 7. rujna 2017. u predvečerje blagdana Rođenja BDM – Male Gospe. Hodočašće na Gospino Polje (kod Bilog Briga) ujedno je euharistijska postaja Novokapelačkog dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres gdje misno slavlje u 19.00 sati pred-

vodi dijecezanski biskup. Nakon misnog slavlja bit će euharistijska procesija sa službom svjetla.

17. Iste večeri, u četvrtak 7. rujna 2017. u 19.00 sati misno je slavlje u Kutjevu u čast Gospe Kutjevske s euharistijskom procesijom nakon toga, a na blagdan Rođenja BDM 8. rujna u 11.00 sati slavlje predvodi dijecezanski biskup.

Kongresno postajno euharistijsko slavlje u nedjelju 24. rujna 2017. na Trgu sv. Terezije Avilske u 10.00 sati predvodi kardinal Stanisław Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II., vjerni pratitelj i najbliži suradnik svetog utemeljitelja naše Biskupije, u zajedništvu s mjesnim biskupom, biskupima iz Hrvatske i inozemstva te brojnim svećenicima.

18. Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije – Malu Gospu u petak 8. rujna 2017. vjernici iz župa Slavansko-podravskog arhidakonata hodočaste u Voćin i ondje održavaju svoju regionalnu, odnosno arhidakonatsku euharistijsku postaju u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Svetu misu u 18.30 sati predvodi dijecezanski biskup, a potom će uslijediti euharistijska procesija sa službom svjetla u zajedništvu s Marijom, euharistijskom Ženom.

19. Kako je na svetkovinu Pedesetnice u Proglasu Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije najavljeno, obred otvorenja Kongresa bit će u subotu 23. rujna 2017. u 19.00 sati ispred požeške crkve sv. Lovre. Nakon obreda otvorenja sudionici slavlja, predvođeni mladima iz cijele naše Biskupije, u procesiji će se uputiti u Katedralu na službu večernjih hvala. Potom će mladi scensko-glazbenim programom pred Katedralom podsjetiti na dvadesetogodišnji hod Požeške biskupije. U 21.00 sat uslijedit će noćno klanjanje pred presvetim u Katedrali na kojem će se izmjenjivati mladi iz deset dekanata naše Biskupije.

20. Kongresno postajno euharistijsko slavlje u nedjelju 24. rujna 2017. na Trgu sv. Terezije Avilske u 10.00 sati predvodi kardinal Stanisław Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II., vjerni pratitelj i najbliži suradnik svetog utemeljitelja naše Biskupije, u zajedništvu s mjesnim biskupom, biskupima iz Hrvatske i inozemstva te brojnim svećenicima. Na kongresnom će slavlju sudjelovati predstavnici svih ra-

zina vjernika iz svake župe Požeške biskupije, predvođene svojim svećenicima. Ponajprije liturgijski službenici, ministranti, lektori i pjevači, potom članovi župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća, članovi Djela za duhovna zvanja, molitvenih zajednica, udruga i pokreta, obitelji s brojnom djecom, ovogodišnji prvopričesnici i krizmanici, učenici i djelatnici katoličkih škola, vjernici u građanskim udrugama, kulturno-umjetničkim društvima, hrvatskoj vojsci i policiji, vatrogascima i drugim javnim službama. Nakon euharistijskog slavlja uslijedit će procesija s Presvetim središtem grada Požege.

Nagrada HDKN glasilu »Zajedništvo«

Povodom 51. svjetskog dana sredstava društvene komunikacije, Hrvatsko društvo katoličkih novinara (HDKN) dodijelilo je nagrade i priznanja pojedinim katoličkim medijima u Hrvatskoj. Među medijima koji su dobili priznanje HDKN-a je i glasilo Požeške biskupije „Zajedništvo“ o desetoj obljetnici njegova izlaženja.

Tim priznanjem urednik i redakcija „Zajedništva“ primili su javnu čestitku za njihov ustrajan i uspješan desetogodišnji rad.

PROSLAVLJEN DAN 20. OBLJETNICE UTEMELJENJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Brojni su plodovi na njivi Gospodnjoj zvanj Požeška biskupija

Na blagdan slavenskih apostola i zaštitnika Europe sv. Ćirila i Metoda, 5. srpnja, biskup Antun Škvorčević u požeškoj Katedrali predvodio je misno slavlje prigodom 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, 20. obljetnice svoga imenovanja njezinim prvim biskupom i 45. obljetnice svoga svećeništva. S njim su koncelebrirali Josip Krpeljević, generalni vikar; Ivica Žuljević, župnik Župe sv. Terezije Avilske i prepošt Stolnog kaptola; svećenici iz župa grada Požege; svećenici djelatni u biskupijskim središnjim ustanovama; dvojica ovogodišnjih mladomisnika i četrdesetak svećenika.

Među sudionicima slavlja bila je skupina od pedeset vjeroučitelja laika i odgojiteljica u vjeri Požeške biskupije koji su pod vodstvom isusovca p. Petra Nodila iz Zagreba obavili duhovne vježbe. Misnom slavlju nazočili su požeški gradonačelnik Darko Puljašić, njegovi zamjenici Ferdinand Troha i Mario Pilon te Vesna Vlašić, pročelnica Upravnog odjela za društvene djelatnosti Požeško-slavonske županije. Na početku misnog slavlja mladomisnik Ivan Ereiz pročitao je glavni ulomak iz Apostolskog pisma pape Ivana Pavla II. "Praeclarum Evangelizationis opus" o utemeljenju Požeške biskupije, na što su nazočni odgovorili pjevanjem biskupijskog gesla »Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja!«. Potom je mladomisnik Tomislav Sanić pročitao

glavni ulomak iz Apostolskog pisma pape Ivana Pavla II. "Ad unum corpus" o imenovanju Antuna Škvorčevića prvim požeškim biskupom, na što su nazočni odgovorili pjevanjem poklika »sveti Ivane Pavle, moli za nas!«.

Svećeničko zvanje

Pozdravljajući nazočne biskup Antun je rekao da smo se s osjećajima zahvalnosti Bogu i sv. Ivanu Pavlu II. okupili u Katedrali spomenuti 20. obljetnice utemeljenja naše Biskupije i imenovanja njezina prvog biskupa, a da ćemo obljetnicu njezine uspostave proslaviti 24. rujna Biskupijskim euharistijskim kongresom. Rekao je da se danas želi spomenuti i 45. obljetnice svoga svećeništva. Pozdravivši pjevačice iz rodne župe Davor, spomenuo je kako je njegovo svećeničko zvanje rođeno

u liturgijskom ozračju Župe Davor, kojem je poseban doprinos davao troglasni pjevački ženski zbor te da mu je osobito drago što danas zajedno s njim može zahvaliti Bogu za dar svećeništva. Prisjetio se stihova prigodne pjesme koju su mu pjevačice otpjevale na slavlju njegove mlade mise, 2. srpnja 1972. godine u Davoru: »Mladomisičnice, dragi naš brate! Polja su bijela, skoro će žetva, opremljen oltar hostiju treba, pristani na to da budeš žrtva.« Povjerio je nazočnima da se, kad god mu je tijekom svećeničkog života bilo teško, podsjetio da su mu davoračke pjevačice pjesmom poručile da bude žrtva, da povezuje svoju žrtvu s Isusovom žrtvom te da želi danas zajedno s njima zahvaliti Bogu za dar svećeništva i biskupstva. Pozvao je nazočne da budu molitelji za dobro naše Biskupije i svih njenih vjernika, da nas Isus Krist stalno prati snagom svoga Duha. Protumačio je da je razlog zbog koje je za svoje biskupsko geslo odabrao biblijski redak iz Poslanice Hebrejima taj što se taj tekst nalazi u jutarnjoj molitvi časoslova današnjeg blagdana slavenskih apostola Ćirila i Metoda, a sadržajno i programski je snažan.

Kako smo sijali?

Homiliju je održao generalni vikar Josip Krpeljević. Podsjetio je da na ovogodišnji blagdan sv. Ćirila i Metoda ujed-

no slavimo tri velike obljetnice - 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije, 20. obljetnicu imenovanja biskupa Antuna njezinim prvim biskupom i 45. obljetnicu njegova svećeništva - i pozvao nazočne da o njima razmišljaju u svjetlu naviještene Božje Riječi. Aktualizirajući ulomak prvog čitanja iz Djela apostolskih rekao je da su okretanje Crkve prema poganskim narodima, započeto na prvom misijskom putovanju apostola Pavla, sv. Ćiril i Metod nastavili svojim djelom evangelizacije među slavenskim narodima kojima pripada

i naš hrvatski narod. Govoreći o Lukinu evandeoskom ulomku u kojem Isus šalje sedamdeset dvojicu učenika. Govori kako je veliko žetva, a malo radnika. Rekao je da je današnje slavlje prigoda da se upitamo kako smo sijali i koje smo plodove poželi na novoj njivi Gospodnjoj zvanj Požeška biskupija u njezinih prvih dvadeset godina, ali i da zahvalimo Bogu za zaređene svećenike u tom razdoblju te da budemo molitelji za nova duhovna zvanja. Osvrnuvši se na Isusov poziv poslanicima da polazeći u djelo evangelizacije ne nose sa sobom ni vrećice, ni torbe, ni obuću kako bi se rasterećeni svjetovnih briga cijelim svojim bićem posvetili naviještanju kraljevstva nebeskoga. Podsjetio

je kako je Požeška biskupija počela djelovati u veoma skromnim i oskudnim uvjetima, kako u onim materijalnim, tako i s obzirom na potrebno kvalificirano osoblje za različite biskupijske ustanove.

Božji dar

Govoreći o svećeničkoj službi koju biskup Antun vrši već 45 godina, nadahnut mislima sv. Ivana Pavla II. iz njegove knjige »Dar i otajstvo«, generalni vikar je ustvrdio da svećeništvo nije nešto naše ljudsko, nego je ono Božji dar i Božje otajstvo na koje svećenici trebaju odgovoriti svojom vjerom i vjernošću života u skladu s obećanjima koja su dali na svetom redanju. Potom

je u kratkim crtama prikazao što je biskup Antun činio kao prezbiter i biskup na pastoralnom, znanstvenom i kulturno-umjetničko području te je nabrojio najznačajnija postignuća u dvadeset godina njegove biskupske službe: od uspostavljanja biskupijskih institucija, obnove zgrade Biskupskog doma i obnove ili ponovne izgradnje u Domovinskom ratu stradalih crkvenih objekata među kojima ima posebno značenje rekonstrukcija crkve i svetišta iz 15. stoljeća u Voćinu te izgradnje Doma pape Ivana Pavla II.; preko novoga teritorijalnog ustroja Biskupije i osnutka novih župa, do osnivanja katoličkih osnovnih i srednjih škola i trajnog postava Dijecezanskog muzeja u Požeži.

Molitva pred moćima sv. Ivana Pavla II.

Čestitao je biskupu Antunu na postignućima u djelu evangelizacije i pozvao nazočne na molitvu da Isus Krist, koji je jučer, danas i uvijek isti, bude njegova nada i snaga u narednim godinama njegove biskupske službe kao i na molitvu za nova duhovna zvanja u Požeškoj biskupiji i cijeloj Crkvi. Ove i sve druge molitve nakane pretočio je u molitvu sv. Ćirila koju je biskup Antun od dana svoga imenovanja prvim požeškim biskupom usvojio kao svoju molitvu i koju svakodnevno moli.

Na svršetku slavlja, nakon otpjevanog himna »Tebe Boga hvalimo« u ime vjernika katedralne Župe sv. Terezije Avilske obitelj Tomislava i Danijele Ergović s malim sinom Mislavom, odjevena u narodnu nošnju biskupu je čestitala jubileje i predala cvijeće. Biskup je zahvalio za sva dobroćinstva koja je tijekom 45 godina svoje svećeničke službe primio od Boga i od ljudi, kao i svim sudionicima ovog zahvalnog slavlja. Rekao je da mu je Bog dao mnogo darova, ali i dovoljno slabosti da ga podsjeti kako je ovisan o njemu te da mu je stoga potrebna pomoć i molitva drugih. Zamolio je sve prisutne da mu se pridruže u molitvi kako bi mogao izvršiti svoje poslanje u skladu s Božjim naukom. Primivši blagoslov, svi nazočni predvođeni biskupom i svećenicima uputili su se u kapelu sv. Ivana Pavla II. u kripti Katedrale te ondje pred njegovim moćima molili za Požešku biskupiju koju je on utemeljio. Svečanosti misnog slavlja dao je snažni doprinos Župni zbor iz Davora koji je predvodio liturgijsko pjevanje.

PREZBITERSKO REĐENJE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Usred ideoloških i drugih podjela u Hrvatskoj treba proročkom snagom naviještati Evandjelje

Na svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja 24. lipnja biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj Katedrali slavlje svećeničkog ređenja Ivana Ereiza iz Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici i Tomislava Sanića iz Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru. Na slavlju su sudjelovali brojni svećenici, među kojima i poglavari Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, rektor Anđelko Koščak i prefekt Ivica Cujzek, bogoslovi, roditelji ređenika i vjernici iz njihovih rodničkih župa na čelu sa župnicima.

Pozdravljajući svećenike i vjernike biskup je kazao kako slavimo svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja, a da će danas po sakramentu svetog reda dvojica đakona biti rođena na svećeništvu. Nazvao je to događajem koji je smislio Bog te pozvao ređenike i druge nazočne da mu pristupe sabranim i poniznim srcem koje vjeruje i koje Božje djelo prepoznaje i njemu se raduje.

Dar Božji

Biskup je na početku homilije zapitao tko su dvojica današnjih ređenika i tko smo zapravo mi ljudi? Kazao je kad odgovaramo na to pitanje redovito navedemo svoje ime i prezime, datum rođenja, ime roditelja te dodamo još

koji tehnički podatak. Ustvrdio je da je čovjek mnogo više od toga. Polazeći od evangeoskog ulomka o rođenju Ivana Krstitelja spomenuo je kako Zaharija i Elizabeta ne daju ime novorođenome prema obiteljskoj tradiciji kako to okolina očekuje, nego traže da se njihovu djetetu dade ime Ivan kako ga je prozvao anđeo pri navještenju njegova rođenja, a to ime znači dar Božji, Božidar. Mi smo Božji podatak, nastavio je, jer svoje postojanje dugujemo Bogu koji nas je smislio.

Na temelju Izaijinog ulomka protumačio je da se Božje pozivanje u život odvija po određenom redosljedju. Bog u svojoj ljubavi čovjeka najprije izabire, potom ga poziva u život i na koncu mu dodjeljuje poslanje. Ista-

knuo je kako Ivan odlazi u pustinju, gdje postaje čovjek osobite osjetljivosti za Boga, osluškajući ga u svom srcu i živeći od njegove blizine. Kazao je kako je osobito važno za današnji svijet, da postoje ljudi koji usred vremene buke znaju pronalaziti trenutke sabranosti i tišine, osluškivati Božji glas i prihvaćati njegov poziv. Spomenuo je da se usuđuje kandidati za prezbiterat svrstati među takve osobe jer su u sabranosti svoga mladenačkog srca čuli Božji poziv i odlučili ga slijediti te danas Bogu izgovaraju svoj „evo me“. Poželio je da se po sakramentu svetoga reda ispunjene snagom Duha Svetoga te po primjeru Ivana Krstitelja budu posvema usmjereni na Isusa Krista, da se oni

smanjuju, a on u njima raste, da postanu glas koji ga naviješta, pozivaju ljude na obraćenje, poravnavanje staza da bi ga mogli susresti i u njemu prepoznati Jaganjca koji oduzima grijehe svijeta te bili dionicima njegove ljubavi na križu i pobjede nad smrću.

Put obraćenja

Biskup je spomenuo kako je Ivan Krstitelj na obalama Jordana podsjećao ljude da se njihova istinska sudbina ne događa po onome što su zastupali herodovci, zeloti, pismoznanci ili veliki svećenici, nego putem obraćenja koje je promjena srca, okrenutost prema Bogu i oblikovanje života po ispravnoj savjesti. Istaknuo je kako je danas u Hrvatskoj usred ideoloških i drugih

podjela i sukoba potrebno proročkom snagom naviještati obraćenje. Izrazio je uvjerenje da u dvojici novih svećenika Požeška biskupija postaje snažnija u tom navjestiteljskom poslanju. Dodao je da će dvojica svećeničkih kandidata snagom Duha u svetom ređenju biti pridruženi Kristu Glavi, postati njegova živa slika u svijetu i pomagati ljudima da u Isusu Kristu i njegovoj pobjedi nad zlom i smrću spoznaju istinu o sebi te ih slavljenjem svetih otajstava činiti dionicima Isusova spasenjskog otajstva. Poželio je ređenikima da opunomoćeni Duhom Svetim hrabro danas krenu iz požeške Katedrale u svijet biti vjernim Isusovim

svjedocima, a sve nazočne pozvao da im svojom vjerničkom plemenitošću i dobrotom, napose molitvom pomognu da ostanu vjerni Božjem izabranju, pozivu i poslanju.

Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao novim svećenicima, njihovim roditeljima i drugim članovima obitelji, župnicima i vjernicima njihovih župa, poglavarima Bogoslovnog sjemeništa. Dvije župljanke katedralne Župe sv. Terezije Avilske odjevene u narodne nošnje čestitale su novozaređenim svećenicima i uručile im buket cvijeća. Biskup je dodao čestitke svećenicima jubilarcima, među ko-

jima je prelat Vjekoslav Marić sa svojih 67 godina svećeništva, a prelat Stipo Josipović pedeset godina. Slavlje prezbiteratskog ređenja uzveličao je Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića.

Mladomisnik Ivan Ereiz

Ima li što uzvišenije od toga da budemo Božje lice i srce za svakog čovjeka?

Životni put Ivana Ereiza započeo je u Puli gdje je rođen 1992. od majke Nade i oca Paje. Ima još mlađu sestru Suzanu. S obitelji u kojoj je vjerski odgajan nakon nekoliko godina seli se u Poreč, a potom i u Solin. Osnovnu školu završio je u Novoj Bukovici nakon čega je upisao Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu kao sjemeništarac Međubiskupijskog sjemeništa na Šalati. -Vrijeme odrastanja i sazrijevanja proveo na sjemeništu bilo je uistinu prekrasno iskustvo oplemenjeno tolikim lijepim trenucima, ali i onim težim koja su mi pomogla u shvaćanju ne samo svijeta, već i duhovnog poziva koji je sve više za mene postajao životni put - svjedoči Ivan koji je svoju duhovnu i intelektualnu formaciju nastavio na Katoličkom bogoslovnom fakultetu te Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu.

- Svjestan sam da u današnjem svijetu nije jednostavno biti onaj koji je poslan naviještati Radosnu vijest. To proročko poslanje koje nam Bog povjerava nosi istinsku ljepotu, ali traži od nas i autentičnost života. Dinamika poziva ostvarena u životima mladih ljudi uvijek iznova ohrabruje Božji narod da svoje povjerenje stavi u sigurnost

pisanu velikim slovom - Isusa Krista koji ne ostavlja vjerne bez pastira, ali s druge strane zahtijeva odgovornost od onoga koji prima dar poziva - ističe Ivan. Dar svećeničkog poziva za njega je izvanredan događaj koji je u njegov život unio veliku radost, ali pred njega stavio istinski izazov da naviještajući Radosnu vijest odgovori na dar koji mu je Bog utisnuo u srce. - Po svećeničkom ređenju moja glina života preobrazena je u posudu koja ovome svijetu treba donijeti vodu života. Zahtijevno je to poslanje, ali ima li što uzvišenije i ljepše od toga da budemo Božje lice, ruka i srce za svakog čovjeka. Služeći se suobličiti Onomu koji se razdao za nas male, krhe i slabe. Na to nas podsjeća i sveti Pavao u Drugoj poslanici Korinćanima ističući kako nas ljubav Kristova obuzima kad promatramo Njega koji umiruje za sve, da ne živimo više sebi nego onomu koji za nas umiruje i uskrnu. Te riječi „Ljubav nas Kristova obuzima“ uzeo sam kao mladomisničko geslo želeći si svakim danom posvjedočiti kako moje misli, riječi i djela moraju biti vođene onom istom ljubavlju koja nas je sve obgrlila s križa dajući nam primjer istinske ljepote života koji se ostvaruje dajući - poručuje naš mladomisnik Ivan.

Mladomisnik Tomislav Sanić

Želim uz Božju pomoć širiti Božje kraljevstvo u svijetu

Tomislav Sanić rođen je 1980. godine od majke Miruške r. Černušak i oca Branka. Ima još i mlađu sestru koja se nedavno udala. Odrastao je u Daruvaru gdje je završio češku osnovnu školu te opću gimnaziju. Školovanje je nastavio na Fakultetu prometnih znanosti u Zagrebu. Po završetku studija vraća se kući te privremeno zapošljava u Gimnaziji Daruvar koju je i sam pohađao da bi nakon nekoliko mjeseci našao posao najprije u jednoj, a zatim u još jednoj osnovnoj školi.

- Ponekad sam to činio ustrajno i svakodnevno, ponekad u određenim prigodama, a ponekad u situacijama koje su odisale nelagodom, strahom i bojazni od budućnosti. Često se događalo da sam iz kriznih situacija izlazio ohrabreniji, prosvjetljeniji i oduševljeniji. Bivalo je to najprije nakon molitve, razmatranja Svetog pisma ili nakon slavljenja pojedinog sakramenta. Ono što sam iskusio jest da je Sveto pismo hrana koju nam valja svakodnevno uzimati u ruke. Bez obzira koliko ga u pojedinim životnim razdobljima razumijemo. Iz samoga iščitavanja, odnosno slušanja Božje riječi rađa se vjera, a budući da je većina nas krštena kao djeca možemo reći da vjera koju smo tada primili u tom činu raste. Vjera nam pomaže da okusimo ono što nam pripada, da dohvatimo ono što se čini nedohvatljivim, da sve više u nama počne nestajati vjevera - svjedoči Tomislav.

Budući da je svoj život predao u ruke živome Bogu, Tomislav očekuje da će mu uvijek davati dovoljno snage i milosti na onim mjestima i u onim situacijama gdje me bude trebao. -Znam da On uvijek ostaje vjerman. Iskreno se nadam sa čemo zajedno

Raspored novih svećeničkih službi 2017.

I ove godine prvih dana mjeseca srpnja određeni broj svećenika Požeške biskupije primio je dekrete požeškog biskupa mons. dr. Antuna Škvorčevića o novom rasporedu pastoralnih službi.

Patrik Alatić, razriješen službe upravitelja Župe Uznesenja BDM u Končanici te imenovan upraviteljem Župe Gospe Fatimske u Našicama-Velimirovcu;

Nedjeljko Androš, razriješen službe župnika u Župi sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom i imenovan župnikom Župe Presvetog Trojstva u Čačincima;

Ivan mr. Bošnjak, razriješen privremenog umirovljenja zbog zdravstvenih razloga te imenovan župnikom Župe uznesenja BDM u Končanici;

Ivica mr. Bošnjak, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Nikole Biskupa u Pleternici te imenovan upraviteljem Župe sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici, vjeroučiteljem i duhovnikom u Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi;

Antun Capan, zbog osobnih razloga razriješen službe župnika u Župi Gospe Fatimske u Lužanima;

Mario Čimbal, razriješen službe upravitelja Župe Gospe Fatimske u Našicama-Velimirovcu i imenovan upraviteljem Župe Sv. Jurja i Marije Kraljice u Davoru te upraviteljem Župe sv. Ilije Proroka u Orubici;

Tomasz Cybula, SCJ, razriješen službe župnika u Župi Svih Svetih u Požeškim Sesvetama;

Robert Čibarić, OFM, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Roka u Virovitici;

Peter Deže, OFM, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Antuna Padovanskog u Našicama.

Ivan Ereiz, mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi;

Branko Gelemanović, razriješen službe župnika u Župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Siraču te imenovan župnikom Župe Bezgrješnog Začeca BDM u Novoj Gradiški;

Josip Grubišić, razriješen službe župnika u Župi sv. Josipa u Đurđenovcu;

Anto Ivić, razriješen službe upravitelja Župe sv. Ilije Proroka u Brodskom Stupniku te imenovan upraviteljem Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru;

Janjić Vjenceslav, OFM, imenovan župnikom u Župi sv. Petra Apostola u Cerniku;

Josip Klarić, razriješen službe župnika Župe sv. Petra i Pavla u Kaptolu te upućen na liječenje;

Mihael Kos, razriješen službe upravitelja Župe Presvetog Trojstva u Turnašici te imenovan upraviteljem Župe Pohoda BDM u Siraču;

Goran Kovačević, razriješen službe upravitelja Župe sv. Jurja i Marije Kraljice u Davoru te imenovan upraviteljem Župe sv. Ivana Krstitelja u Slav. Kobašu i voditeljem Svetišta u Kloštru;

Oliver Kranjčić, razriješen službe župnog vikara u Župi Rođenja BDM u Kutjevu te imenovan upraviteljem Župe sv. Marije Magdalene u Donjoj Obriježi i pastoralnim suradnikom u Župi Uznesenja BDM u Pakracu;

Ljubiša Krmar, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi i imenovan upraviteljem Župe Presvetog Trojstva u Turnašici te vjeroučiteljem u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici;

Robert Kupčak, razriješen službe župnog vikara u Župi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli te imenovan župnim vikarom u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi;

Mijo Lasović, razriješen službe župnika u Župi sv. Ivana Krstitelja u Slav. Kobašu i voditelja Svetišta u Kloštru te imenovan župnikom u Župi sv. Ane u Skenderovcima;

Nikola Legac, imenovan vršiteljem dužnosti ravnatelja Caritasa Požeške biskupije i upraviteljem Župe sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici. Razriješen službe vršitelja dužnosti Caritasa Požeške biskupije, službe kancelara Požeške biskupije i upravitelja Župe sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici te imenovan upraviteljem Župe sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom;

Marko Malović, OFM, imenovan župnikom u Župi sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici;

Mario Mazanik, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom te imenovan upraviteljem Župe sv. Petra Apostola u Bokšiću;

Perica mr. Matanović, razriješen službe upravitelja Župe Bezgrješnog Začeca BDM u Novoj Gradiški te imenovan župnikom Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj;

Nenad Meter, OFM, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Petra Apostola u Cerniku te imenovan župnikom u Župi Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Zapolju;

Pavao Mokri, zbog osobnih razloga razriješen službe upravitelja Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj;

Ivan Nikolić, razriješen službe župnika Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru te imenovan župnikom Župe sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu;

Ivan Nikolić, OFM, imenovan župnim vikarom u Župi sv. Roka u Virovitici.

Saša Paveljak, razriješen službe upravitelja Župe sv. Ane u Skenderovcima te imenovan upraviteljem Župe Gospe Fatimske u Lužanima;

Ante Perković, OFM, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Antuna Padovanskog u Našicama;

Josip Poletto, OFM, razriješen službe župnika u Župi Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Zapolju;

Ivan mr. Popić, imenovan kancelarom Požeške biskupije i ravnateljem Caritasa Požeške biskupije;

Antun msgr. Prpić, razriješen službe župnika Župe sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu i imenovan župnikom Župe sv. Ilije Proroka u Brodskom Stupniku;

Mario mr. Rašić, razriješen službe upravitelja Župe sv. Marije Magdalene u Donjoj Obriježi i službe pastoralnog suradnika u Župi Uznesenja BDM u Pakracu te imenovan župnikom Župe sv. Petra i Pavla u Kaptolu;

Ivica Razumović, razriješen službe župnika u Župi Presvetog Trojstva u Čačincima i upućen na liječenje;

Tomislav Sanić, mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi sv. Nikole Biskupa u Pleternici;

Krunoslav Siroglavić, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi te upućen na dvogodišnji postdiplomski studij u Rim;

Josip Šošarić, OFM, imenovan župnim vikarom u Župi sv. Petra Apostola u Cerniku;

Mijo Tikvić, OFM, razriješen službe župnika u Župi sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici;

Franjo Tomašević, OFM, imenovan župnim vikarom u Župi sv. Antuna Padovanskog u Našicama;

Marijan Vidović, OFM, imenovan župnim vikarom u Župi sv. Antuna Padovanskog u Našicama;

Tonio Vučemilović, OFM, imenovan župnikom u Župi sv. Josipa u Đurđenovcu;

Josip Vukoja, OFM, razriješen službe župnika Župe sv. Petra Apostola u Cerniku;

Dražen Zrile, razriješen službe upravitelja Župe sv. Petra Apostola u Bokšiću te zbog zdravstvenih razloga stavljen na jednogodišnje raspolaganje dijecezanskom biskupu Krčke biskupije.

Želimir dr. Žuljević, imenovan sudskim vikarom.

SVETKOVINA TIJELOVA U POŽEGI I EUHARISTIJSKA POSTAJA POŽEŠKOG DEKANATA

Pobožno požeško srce javno svjedočilo svoju pripadnost Isusu Kristu

Na svetkovinu Gospodnjega Tijela i Krvi – Tijelovo 15. lipnja biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj Katedrali svečano euharistijsko slavlje na kojem su sudjelovali svećenici iz biskupijskih središnjih ustanova na čelu s generalnim vikarom Josipom Krpeljevićem, članovi Stolnog kaptola predvođeni prepoštom Ivicom Žuljevićem te svećenici iz župa Požeškog dekanata na čelu s dekanom Jozom Jurićem. Bilo je to ujedno slavlje euharistijske postaje vjernika Požeškog dekanata u pripravi za Treći euharistijski kongres Požeške biskupije te su se na njemu okupili brojni vjernici iz Požege i okolice, među kojima ministranti, lektori, pjevači, djeca i mladi, napose iz požeških katoličkih škola, članovi crkvenih i građanskih udruga. Sve ih je na početku slavljā pozdravio biskup Antun podsjetivši na otajstvo Tijela i

Krvi Gospodnje koje slavimo i po kojima u svetoj euharistiji postajemo jedno tijelo, očitujemo se kao njegova Crkva. Kazao je da to želimo i danas ostvariti po euharistiji u pripravi za Kongres na kojem ćemo se očitovati kao požeška mjesna Crkva.

Pustinjsko stanje

U homiliji je biskup kazao kako nas današnja sveta čitanja snažno uvode u otajstvo koje slavimo. Sva tri govore o blagovanju kroz koje se ostvaruje život. Pisac Knjige Ponovljenog zakona u prvom čitanju traži od Židova da trajno pamte blagovanje u pustinji kad su izlazili iz egipatskog ropstva. Naime, pustinja je beživotno mjesto koje potiče čovjeka da se havi bitnim kako bi preživio. Za Židove je to bila Božja riječ koja ih je pokretala i vodila te voda i mana kojom su se hranili. Ži-

vot u pustinji bio je jednostavno Božji dar. Biskup je potom kazao kako nas sv. Pavao u drugom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima podsjeća da nam je Isus za smrt kao svojevršno najteže pustinjsko stanje našeg postojanja na posljednjoj večeri prije nego će predati sebe za nas ostavio jamstvo svoje Riječi da je trajno s nama davši nam za hranu svoje tijelo i za piće svoju krv obvezavši nas da ih blagujemo njemu na spomen. Tako je započelo ono što i danas slavimo, kazao je biskup.

Blagovanje euharistijskog kruha i piće kaleža označuje ono što po tom otajstvu postajemo. Naime, mi smo danas na ovom slavlju brojčano mnogi, jedni pokraj drugih, dionici izvanjske okupljenosti, grad Požega i okolica fizički na jednom mjestu. Ali kad na Isusov nalog uzmemo kruh i vino u ruke te ih oslovimo njegovim riječima, oni bivaju zahvaćeni njegovim moćnim Duhom koji ih pretvara u tijelo i krv njegovo za nas, postajemo dionici njegove pobjede nad smrću, i međusobno povezani u jedno tijelo snagom njegova „za nas“, pretvoreni u zajedništvo živog organizma koji se zove Crkva. Kao što se kruh blagovanjem stapa u jedno s našim bićem tako svaki vjernik kad blaguje Isusovo euharistijsko tijelo postaje jedno s njime i svima drugima koji su ga blagovali, ostvarujući zajedništvo kojem je ime Crkva.

Vječno zajedništvo

Biskup je istaknuo kako je Isusu u današnjem evanđelju silno stalo do toga

Nakon popričesne molitve središtem Požege razvila se veličanstvena procesija čija su ljepota bili brojni vjernici različitih slojeva, ministranti, djeca iz dječjih vrtića – odjevena u narodne nošnje – do mladih iz katoličkih škola, obitelji i starijih, među njima i župan Alojz Tomašević te gradonačelnik Darko Puljašić stoljeni u jedno pobožno požeško srce.

da se u nama ostvari život vječni, a to je moguće ako po euharistiji postanemo jedno s njime, on u nama i mi u njemu te se već ovdje u Crkvi ostvaruje zajedništvo kojemu je cilj vječno zajedništvo s Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Današnja svetkovina, kazao je biskup, snažno nas podsjeća tko postajemo kad u svojim župama kao središtu njihova života slavimo svetu misu, postajemo dionici zajedništva svoje mjesne Crkve koju predvodi biskup i po njoj opće Crkve kojoj je na čelu nasljednik svetoga Petra. Potaknuo je sve slavljenike u Katedrali i izvan nje da se obnove u toj svijesti vjere te da je u procesiji nakon ovog slavlja javno posvjedoče, iskazujući poštovanje i zahvalnost Isusu Kristu nazočnom u Presvetom Sakramentu.

Nakon popričesne molitve središtem Požege razvila se veličanstvena procesija čija su ljepota bili brojni vjernici različitih slojeva, ministranti, djeca iz dječjih vrtića – odjevena u narodne nošnje – do mladih iz katoličkih škola, obitelji i starijih, među njima i župan Alojz Tomašević te gradonačelnik Darko Puljašić stoljeni u jedno pobožno požeško srce. Na središnjem trgu ispred zgrade biskupijskog sjedišta održana je postajna pobožnost, blagoslovljeni vjernici i grad. Procesija je nastavila svoj hod prema franjevačkoj crkvi Duha Svetoga gdje je održan završni čin klanjanja i molitva za Treći biskupijski euharistijski kongres. Biskup je svima nazočnima izrazio zahvalnost što su posvjedočili svoju pripadnost Isusu Kristu u svojoj župi, dekanatu i Biskupiji. Rekao je da će to raspoloženje vjere njihovim sudjelovanjem na Euharistijskom kongresu 24. rujna biti na poseban način ugrađeno u zajedništvo naše mjesne Crkve.

EUHARISTIJSKA POSTAJA NAŠIČKOG DEKANATA

Za napredak društva potreban je čovjek moćan duhom

Na svetkovinu sv. Antuna Padovanskog, 13. lipnja u župnoj crkvi u Našicama, koja ima za naslovnika spomenutog sveca, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsku postaju Našičkog dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres.

Biskupa Antuna i brojne štovatelje sv. Antuna pozdravio je fra Zoran Bibić župnik i gvardijan našičkog samostana te dekan Našičkog dekanata. Čestitao je biskupu 20. obljetnicu biskupskog ređenja i zaželio mu sretan imendan, da mu Bog po zagovoru njegova nebeskog Zaštitnika podari duhovnu i tjelesnu snagu, zdravlje i sve potrebne milosti za vršenje pastirske službe. Biskup Antun je u svojoj uvodnoj riječi zahvalio fra Zoranu na riječima dobrodošlice i na imendanskoj čestitci, podsjetivši nazočne svećenike i vjernike iz Našica, kao i hodočasnike iz drugih župa Našičkog dekanata kako će se prekосуtra, na Tijelovo, u svim našim župama održati župna euharistijska postaja, a da si danas na dekanatskoj razini, po uzoru sv. Antuna, želimo dublje svijestiti tko smo mi po djelu Isusove muke, smrti i uskrsnuća, koje u euharistiji slavimo i čijim dionicima postajemo. Pozvao ih je da sv. Antunu povjere sve ono što nose u svojim srcima kao vlastite želje i vapaje, te da njegovu zagovoru povjere i nositelje vlasti u našoj Domovini, kako bi je mudro vodili prema onom dobru koje je za sve njezine žitelje smislio živi Bog.

Mudar čovjek

Polazeći od trenutalnog političkog i gospodarskog stanja u Hrvatskoj, biskup je u homiliji istaknuo kako većina naših građana živi u uvjerenju da će nam biti bolje kad uspijemo promijeniti stvarnost oko nas, bolje se organizirati, napose na gospodarskom području. Kazao je da nas sv. Antun podsjeća kako je za napredak društva potreban čovjek moćan duhom koji mijenja okolnosti oko sebe. Rekao je kako je dramatično pitanje što se događa s čovjekom danas u Hrvatskoj i kojim putem se nastoji ostvariti njegova promjena na bolje. Spomenuo je kako je sv. Antun koncem XII. i početkom XIII. stoljeća bio jedan od onih velikana koji nisu težili za tim da postignu samo određena znanja i materijalna dobra te se po njima uključi na što viši stupanj onodobnog društva, nego je išao dublje, propitivao putove kojima on osobno može stići do što potpunijeg ljudskog ostvarenja, bio mudar čovjek. Na temelju drugog čitanja u kojem sv. Pavao govori Efežanima da im je Bog darovao mogućnost biti dionicima Kristove pobjede nad smrću, biskup je ocrtao lik sv. Antuna i ustvrdio da se on sav dao na istraživanje tko je Isus

Krist za njega i da je u tom bio jedan od najuspješnijih osoba u ljudskoj povijesti. Otkrio je da čovjek ne može biti pobjednik nad smrću putem nekoga ljudskog projekta, nego prihvaćajući projekt koji je Bog smislio i ostvario za nas u Isusu Kristu. Antun nije u njemu postao moćan politički ili gospodarski, nego duhom, trajno hranjen euharistijskim otajstvom u kojem je postajao dionikom one moći ljubavi kojom je Isus pobijedio smrt.

Milosna prigoda

Biskup je pozvao nazočne da sa sv. Antunom promislo što kao pojedinci, obitelj i narod zapravo hoće u ovom povijesnom trenutku kako im se ne

bi dogodilo da premalo hoće, da žele samo nešto ljudsko i kratkoročno te se izgube na sitnim putovima sebičnih interesa. Poručio im je kako je ovogodišnje hodočašće u Našice milosna prigoda da otkriju kako je sv. Antun bio mudar čovjek upravo zato što je povjerovao Isusu Kristu te ih je pozvao da i oni sa Svecem svega svijeta kažu Bogu kako u svojoj Hrvatskoj s njegovim Sinom Isusom Kristom žele ostvarivati njegov projekt o čovjeku koji ima svoj vrhunac u njegovu sebedarju na križu i čiji dionici postaju u svetoj misi i pričesti te da oduševljenije sudjeluju na svetoj misi kao najvažnijem događaju svoga života. Zamolio je zagovor sv. Antuna da se u Hrvatskoj, uz brojne obrazovane ljude, poveća broj mudrih ljudi koji će se znati opredijeliti za Isusa Krista, Boga živoga i njegovom moći rasti do mjere njegova čovjštva.

Nakon popričesne molitve slijedila je procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom središtem grada u kojoj su sudjelovali predstavnici svih župa Našičkog dekanata. Na svršetku slavljia biskup je franjevačkoj zajednici te svim Našičanima na čelu s gradonačelnikom čestitao svetkovinu sv. Antuna zaštitnika njihove crkve, samostana i grada, a svima poželio da po Antunovu zagovoru rastu iz Isusove moći ljubavi koja pobjeđuje i samu smrt. Pozvao ih je da idućega 24. rujna sudjeluju u Požegi na Euharistijskom kongresu gdje će posvjedočiti tu vjeru i opredjeljenje.

EUHARISTIJSKA POSTAJA SLATINSKOG DEKANATA

Svaka naša župa jest onoliko župa koliko njezini župljani žive euharistijsko zajedništvo

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova 23. lipnja u Slatini je održana euharistijska postaja Slatinskog dekanata u pripravi za Treći euharistijski kongres Požeške biskupije.

Vjernici su se okupili na misno slavlje u crkvi sv. Josipa koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima spomenutog dekanata na čelu s dekanom Mladenom Štivinom i arhidakonom Slavensko-podravskog arhidakonata Vladom Škrinjarićem. Na početku biskupa Antuna i sve nazočne pozdravio je dekan Štivin. Uvodeći u misno slavlje biskup je zahvalio nazočnom mnoštvu vjernika što su se odazvali na poziv svojih župnika i rado došli na dekanatsko euharistijsko postajno slavlje u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Rekao je da nas današnja svetkovina Presvetog Srca Isusova podsjeća na veličinu Božje ljubavi, objavljene u Isusovoj smrti na križu za nas i trajno među nama prisutnoj u presvetoj euharistiji. Naglasio je da kroz ovo slavlje želimo posvjedočiti kako shvaćamo da svaka naša župa jest župa prvenstveno onoliko koliko njezini župljani žive od svete euharistije.

Važnost svete mise

U homiliji je biskup ustvrdio kako ljudi jedni druge u društvenom životu redovito prosuđuju s nekih svojih ljudskih polazišta, koja počesto završe u svadama, podjelama i nemoćima, rekavši da ovo večerašnje okupljanje u Slatini ima dublje dimenzije. Podsjetio je kako članovi obitelji, napose djeca ne žive prvenstveno od onoga što su materijalno unijeli u svoj dom, nego

od uzajamne ljubavi po kojoj znaju tko su. Istaknuo je kako sva tri misna čitanja današnje svetkovine govore o polazištu s kojega Bog prilazi ljudima, a to je ljubav i poručuju nam da Bog izabire i voli one koji po ljudskim kriterijima to najmanje zaslužuju, kako je to Isus izrekao u današnjem evanđeoskom ulomku. Slijedeći misao pisca Knjige Ponovljenog zakona iz današnjeg prvog čitanja, biskup je upozorio nazočne vjernike na Božje izabranje židovskoga naroda, koje u Isusovoj smrti za nas na križu postaje izabranje svakog čovjeka te mi po njegovoj ljubavi koju nam je posvjedočio znamo tko smo. Istaknuo je da je Crkva Isusova služila hrvatskom čovjeku tijekom njegovih trinaest stoljeća te mu je usred teških političkih i drugih stradanja i poniženosti neprestano svjedočila da on, premda siromašan i preziran, u Božjim očima nije nevažan i izgubljen, nego je biće njegove ljubavi i tako ih utvrđivala u njihovu dostojanstvu. Ustvrdio je da je sveta misa najvažniji događaj u našem životu jer u njoj Isus Krist obnavlja žrtvu svoje ljubavi i očituje koliko smo veliki u Božjim očima i koliko smo moćni u njegovoj ljubavi koja pobjeđuje smrt. Pozvao je nazočne da na ovom slavlju obnove tu istinu o nama »da smo veliki onoliko koliko je velika Božja ljubav kojom smo voljeni«. Zahvalivši Isusu Kristu za neizmjerenu ljubav koju uprisutnjuje među nama u svakoj svetoj misi, i što nas čini njezinim dionicima, biskup je pozvao

nazočne da odgovore na to svojom vjernošću svetoj misi i životom u skladu s njome.

Živjeti ljubav, a ne sebičnost

Protumačio je što to konkretno znači. Kazao je među ostalim kako bi bilo divno kad bi članovi svake naše obitelji osnaženi Isusovom ljubavlju u svetoj euharistiji jedni prema drugima, umjesto sebičnosti, iskazivali ljubav kao primljeni dar Božji učeći djecu i mlade da će biti velika po onome koliko će znati biti voljena od drugih i koliko će sama znati voljeti druge. Kad se u bračnu vezu muža i žene unuče sebičnost i ona postane diktat po kojem se živi, brak prestaje biti zajedništvo, postaje osamljenost u dvoje u kojoj se ne može izdržati. No, kad supružnici u braku jedni drugima pristupaju s ljubavlju, život postaje bogatstvo, to-

plina, velik u dimenzijama srca, istinska radost. Bilo bi divno u Hrvatskoj, nastavio je biskup, kad ljudi u politici ne bi jedni druge stranački prezirali i u javnosti širili podjele i međusobno se sukobljavali, nego jedni druge gledali s poštovanjem polazeći od veličine Božje ljubavi koja je za nas išla do kraja, do u smrt. Bilo bi divno u Hrvatskoj, spomenuo je biskup, kad ljudi u gospodarstvu ne bi u svom djelovanju polazili od sebičnog profita, nego se ravnali po kriteriju solidarnosti i plemenitosti. Hrvatska postaje velika zemlja po srcu koje voli, prašta i nastoji živjeti po Božjoj ljubavi koja pobjeđuje našu ranjenost smrću, zaključio je biskup. Pozvao je nazočne na molitvu da dinamizam Božje ljubavi i njegove pobjede ude što dublje u njihova vjernička srca, podrži ih u svijesti da su oni po svetom krštenju izabrani Božji pojedinci i narod, da to izabiranje ne prestanto potvrđuju kroz ljubav koja im se daruje u svetoj euharistiji te da na nju svakodnevno odgovaraju svojim autentičnim kršćanskim životom.

Nakon popričesne molitve uslijedila je velebna procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom središtem grada prema novoj župnoj crkvi bl. Ivana Merza. U blaženikovo crkvi brojni sudionici slavljia iskazali su svoje poštovanje i zahvalnost Isusu Kristu prisutnom u euharistijskom otajstvu te mu zajednički uputili molitvu Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa. Nakon blagoslova s Presvetim biskup je zahvalio dekanu i dvojici slatinskih župnika, Nikoli Jušiću i Draganu Hrđiću koji su sa svojim suradnicima pripremili ovo slavlje, a potom i svima nazočnima te ih je pozvao na Biskupijski euharistijski kongres.

BLAGOSLOV NOVOIZGRAĐENE KOSTURNICE KOMUNISTIČKIH ŽRTAVA U SLATINSKOM DRENOVCU

Žrtve povjeravamo Božanskom Srcu koje ljubavljaju pobjeđuje smrt

U Slatinskom Drenovcu 25. lipnja biskup mons. Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje i blagoslovio novoizgrađenu kosturnicu za posmrtno ostatke oko 500 komunističkih žrtava koje su ondje ubijene. S njim su koncelebrirali arhidakon Slavensko - podravskog arhidakonata mons. Vladimir Škrinjar, dekan Slatinskog i Našičkog dekanata Mladen Štivilin i fra Zoran Bibić, kanonik Nikola Jušić i drugi svećenici Slatinskog i Našičkog dekanata. Slavlju su nazočili saborski zastupnik Josip Đakić, pomoćnik ministra branitelja Nenad Križić i Stjepan Sučić, predsjednik Županijske skupštine Virovitičko-podravske županije Miran Janečić, gradonačelnici i načelnici općina te predstavnici javnog života slatinskoga i orahovačkoga kraja. Pozdravljajući na početku slavlja biskupa Antuna dekan Slatinskog dekanata i voćinski župnik Mladen Štivilin rekao je da smo se danas u dan Gospodnji poput prvih kršćana okupili na grobovima mučenika slatinskoga i orahovačkoga kraja, među kojima su i četvorica svećenika, kako bismo molili za njih, ali i za njihove progonitelje.

Poštovanje i zahvalnost

Pozdravljajući nazočne vjernike, koji su se i ove godine u nedjelju nakon svetkovine Presvetog Srca Isusova okupili na ovom teškom, ali časnom mjestu, biskup Antun podsjetio je da je danas posebna prigoda iskazati poštovanje svima onima čije su kosti ovdje pohranjene. Rekao je da se ne želimo spominjati zločina i zločinaca – njih prepuštamo Božjem sudu – nego

da svojim prijateljskim, plemenitim, hrvatskim, vjerničkim srcem želimo iskazati poštovanje i zahvalnost svima koji su se žrtvom vlastitog života ugradili u našu hrvatsku slobodu. Ustvrdio je da je spomen na njihovu žrtvu najljepši način slavljenja Dana državnosti, naglasivši da će danas biti blagoslovljena nova kosturnica s posmrtnim ostacima onih čije su kosti prethodno bile čuvane ispod kriptne crkve sv. Spasa, a sad su ovdje pohranjene na dostojno mjesto. Potom je slijedio obred blagoslova kosturnice i položenih kostiju.

Poziv na neustrašivost

Homiliju je biskup započeo primjedbom na jaku kišu koja je padala rekavši da nas Gospodin želi njome podsjetiti na onu nevolju kroz koju su prošli toliki naši ljudi samo zato što su voljeli svoju Domovinu i željeli njezinu slobodu, što su voljeli Boga, Isusa Krista u njegovoj Katoličkoj Crkvi. Ovu žrtvu koju podnosimo na kiši sjedinjujemo s njihovom žrtvom, a onda sve naše hrvatske žrtve u ovoj svetovitoj misi sjedinjujemo s Isusovom žrtvom, jer on je jedini pobjednik. Potom je protumačio ulomak iz prvog čitanja u kojem prorok Jeremija obznanjuje svoju ispovijest, govoreći kako ne razumije zašto ga njegovi vlastiti sunarodnjaci mrze i progone. Svjestan kako postoji neka tamna strana našega ljudskog postojanja, gdje zlo za nečiji račun neprestano igra neku igru, dok ga drugi progone, mrze i spremaju mu smrt prorok Jeremija se ne boji, već svoju sudbinu povjerava Bogu živome. Osvrnuvši se na evangeoski ulomak, u kojem Isus

poziva na neustrašivost tripud govoreći da se ne bojimo, biskup je ustvrdio kako zadnju riječ neće imati naši progonitelji, nego Bog koji je u Isusu Kristu na križu posvjedočio koliko neizmerno voli čovjeka. Govoreći o razlozima naših ljudskih strahova, biskup je na primjeru malog djeteta - koje u strahu od svega i svačega zaštitu nalazi u naručju oca i majke – ustvrdio da se i mi u našim hrvatskim strahovima okupljamo na grobnim jamama naših poginulih, žrtvovanih ljudi, da bismo se još jedanput podsjetili kako je Bog na koncu taj koji daje smisao našim žrtvama i našim umiranjima i da bismo mu povjerali sve naše stradalnike. Podsjetio je da je danas iz Slatine donesen u Slatinski Drenovac kip Presvetog Srca Isusova, koji se nekada prije razaranja nalazio ovdje u istoimenoj kapeli pokraj dvorca, rekavši da upravo u tom kipu pronalazimo dragocjeni poticaj da ove hladne kosti zagrijemo toplinom svoga srca, da

Na svršetku misnog slavlja biskup Antun je nazočnima čestitao Dan hrvatske državnosti, pohvalivši njihovu ustrajnost da unatoč kiši ostanu do kraja na ovom molitvenom slavlju za naše ubijene i poginule. Rekao je da smo njihove kosti položili u novu grobnicu a njihove živote i sudbine u onu Božju ljubav koja je vjerna čovjeku do kraja.

posvjedočimo žrtvama kako nisu zaboravljene, nego da ih pamtimo i povjeravamo Božanskom Srcu, moćnom ljubavljaju koja pobjeđuje smrt. Poželio je nazočnima da ova sveta misa bude njihov plemeniti čin kojim svjedoče da poginule i ubijene pamte srcem koje je slobodno i ne mrzi, koje prepoznaje vrijednost mučeništva mnogih naših ljudi. Homiliju je završio molitvom da Gospodin Isus, koji je umro za nas, sve slatinsko - drenovačke žrtve zagrlj svojom ljubavljaju za svu vječnost, a nas žive trajno podržava u plemenitom nastojanju da im iskazujemo blizinu na najljepši molitveni način.

Na svršetku misnog slavlja biskup je nazočnima čestitao Dan hrvatske državnosti, pohvalivši njihovu ustrajnost da unatoč kiši ostanu do kraja na ovom molitvenom slavlju za naše ubijene i poginule. Rekao je da smo njihove kosti položili u novu grobnicu a njihove živote i sudbine u onu Božju ljubav koja je vjerna čovjeku do kraja.

BLAGOSLOV CRKVE SV. PETRA U BANOVOJ JARUGI

Životom svjedočimo da smo pripadnici Kristove Crkve i volimo svoju mjesnu Crkvu

Na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla 29. lipnja biskup Antun Škvorčević u Banovoj Jarugi, filijali župe Međurić, predvodio je misno slavlje tijekom kojega je blagoslovio novoizgrađenu crkvu sv. Petra. S biskupom su koncelebrirali svećenici Novljanskog dekanata na čelu s dekanom Milanom Vidakovićem, nekoć župnikom u Međuriću te svećenici iz susjedne Sisačke biskupije. Svetovito misu su među ostalima nazočili gradonačelnik Kutine i dožupan Sisačko-moslavačke županije. Na početku slavlja međurički župnik Tomislav Vučur pozdravio je biskupa Antuna te predstavio novu crkvu izgrađenu po nacrtima arhitekta Ivana Antolića iz Zagreba.

Biskup je uzvratio pozdravom nazočnim svećenicima i vjernicima i čestitao im svetkovinu sv. Petra. Rekao je da su stanovnici Banove Jaruge dugo živjeli bez ikakva kršćanskog znaka u javnom prostoru i da su gradnjom crkve posvjedočili kako pod zaštitom sv. Petra žele s Bogom izgrađivati svoj život. Protumačio je da blagosloviti crkvu znači povjeriti ju Božjoj prisutnosti i izdvojiti ju za prostor odane molitvene i pobožne prisutnosti vjernika, slavljenju svete mise po kojoj se izgrađuje zajedništvo Crkve. Poželio je da ova crkva uvijek bude ispunjena vjernicima koji vole Boga. Uslijedio je potom obred blagoslova vode i škropljenja zidova crkve i vjernika.

Božje mjerilo

U homiliji je biskup podsjetio kako gotovo redovito procjenjujemo je li život dobar ili loš, polazeći od stvarnosti

oko nas. Pojasnio je da biti dobro ne znači imati puno materijalnih dobara, nego imati nekoga s kime se može biti dobro, biti prihvaćen, poštivan, pomagan. Kazao je da je društveno stanje u Hrvatskoj teško ponajprije zato što je u javnom prostoru puno stranačkih, ideoloških i drugih isključivosti koje radaju podjelama i sukobima. Podsjetio je da je čovjek biće ispunjeno nutarnjim čežnjama za drugačijim životom koje mu svjedoče da je stvoren za više i bolje, a ono se postiže međusobnim zajedništvom, napose s Bogom. Ustvrdio je da je Božja blizina u nama najbolje stanje našeg postojanja i da se ispunjeni njime uvijek osjećamo dobro, da bi stoga bila velika šteta svesti svoj život na kratkoročna postignuća određenog dobra isključivo ljudskim putem, nego vjerom prihvatiti Isusa Krista u njem primiti najveće dobro, život vječni.

U tom okviru, temeljeći svoj govor na svetim čitanjima, biskup je ocrtao lik sv. Petra. Podsjetio je da ga je Isus Krist susreo na Galilejskom moru dok je loveći ribu nastojao prehraniti sebe i svoju obitelj i da je Božji Sin u Petrovo razmišljanje o životu probudnosti i izdvojiti ju za prostor odane molitvene i pobožne prisutnosti vjernika, slavljenju svete mise po kojoj se izgrađuje zajedništvo Crkve. Poželio je da ova crkva uvijek bude ispunjena vjernicima koji vole Boga. Uslijedio je potom obred blagoslova vode i škropljenja zidova crkve i vjernika.

pomognut Očevom objavom svjedoči da je Isus Krist pomazanik Božji koji ima riječi života vječnoga, odlučio je poći za njim. Ispunjen na dan Pedesetnice snagom odozgo, započinje ljudima navješćivati da je u njihovu životu najvažnije pitanje tko je za njih Isus Krist, svjedočeći mu vjernost do mučeništva.

Zašto graditi crkvu?

Polazeći od pitanja Crkve koju Isus gradi na Petru, biskup je ustvrdio kako je prvotna namjena svake crkvene zgrade u tome da se u njoj slavi sveta misa, istaknuvši da ona nije ljudsko djelo, nego stvarnost uskrslog Krista koji na oltaru obnavlja svoju žrtvu s križa. Rekao je, kad se pričestimo, postajemo dionici Kristove pobjede nad smrću i da je to najveći razlog zbog kojeg treba graditi crkve pa i onda kad smo skromnih materijalnih mogućnosti. Pozvao je nazočne da u vrijeme pripreve za Treći biskupijski euharistijski kongres promišljaju jesu li se opredijeli za velike Božje istine ili su ostali zarobljenici nekakvih sitnih ljudskih istina. Poželio je da iz ove novoizgrađene crkve odjekuje poruka Isusove pobjede života nad smrću i vjernici snažno svjedoče svoju ljubav prema Bogu.

Prikazavši potom Petra kao čovjeka koji je osluškivao Božju objavu o sebi, biskup je naglasio da ona do ljudi dolazi služenjem Crkve koja nije tek jedna od ljudskih organizacija i prestaje po vlastitom nahodjenju – nego je Crkva organizam, tijelo Isusa Krista koji nas trajno oživljava svojom pobjedničkom snagom nad smrću,

osobito kad nas u euharistijskom otajstvu čini dionicima svoga tijela u kojemu kola njegova milosna krv. Kazao je nazočnima kako se često rastuži kad čuje da neki vjernici govore negativno i površno o Crkvi i time pokazuju da je prosuđuju mjerilima onih koji ne vjeruju. Pozvao ih je da si o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije posvijeste kako su oni Božje djelo i Božji narod, da dostojanstvo koje im je Bog dao ne žive protiv nekoga, nego za druge i da životom svjedoče da su pripadnici Kristove Crkve. Rekao im je da su onoliko ugrađeni u opću Crkvu, kojoj je na čelu rimski biskup, nasljednik sv. Petra, koliko vole svoju mjesnu Crkvu, Požešku biskupiju. Protumačio je da voljeti svoju biskupiju znači voljeti Isusa Krista prisutnoga među nama u euharistijskom otajstvu u našim župama i crkvama te već ovdje na zemlji živjeti u ozračju vječnosti. Uputio je molitvu sv. Petru da pomogne nazočnima da u vjeri ne budu površni, plitki, ravnodušni, hladni, umrtvljeni u srcu i u duši, nego živi svakodnevnim molitvom, osobito svetom misom te u Hrvatskoj budu svjedoci Božjeg nauka o nama.

Na svršetku slavlja biskup je spomenuo da je slavljenje Boga najveći i najvažniji posao u našem vjerničkom životu te je zahvalio nazočnima što su svojom ustrajnošću u sudjelovanju na misi bili jači od vrućine. Zahvalio je svim onima koji su iz ljubavi prema Bogu dali svoj doprinos da se izgradi ova crkva, od Grada Kutine do svih onih koji su dali novčani prilog i svojim molitvama protivili izgradnju ovog zdanja.

OSAMDESETA OBLJETNICA SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA U SLATINI

Sestarska karizma ugrađena u dvadeset godina Požeške biskupije

Prigodom proslave 80. obljetnice djelovanja časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini, biskup Antun Škvorčević predvodio je 2. srpnja misno slavlje u župnoj crkvi sv. Josipa. Dobrodošlicu mu je uputio župnik Dragan Hrgić zajedno s mladima koji su mu uručili darove. U ime sestara Družbe Presvetog Srca Isusova biskupa je pozdravila časna majka Nives Stubičar, izrazivši radost što se odazvao njihovu pozivu da predvodi zahvalno euharistijsko slavlje. U znak zahvalnosti darovala mu je misnicu i dvije svijeće: jednu s njegovim biskupskim grbom, a drugu s grbom njihove družbe, rekavši da mu sestre tim skromnim darovima žele čestitati tri jubileja: 45. obljetnicu svećeništva, 20. obljetnicu biskupstva i 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije. Zahvalila je Bogu što je kroz to vrijeme podržavao i pratio sestre u njihovu djelovanju, a onda i mnogim generacijama Slatinčana koji su s ljubavlju i posebnom naklonošću primali sestre,

pomagali im, s njima dijelili dobro i zlo i s njima zajedno molili. Riječ zahvalnosti uputila je svim župnicima i kapelanima slatinske župe, osobito sadašnjem župniku Draganu Hrgiću, koji su surađivali sa sestrama i s njima se zajedno suočavali s raznim izazovima u pastoralnom radu.

Zahvala za služenje

Biskup je u uvodnoj riječi rekao da je došao radovati se sa Slatinčanima i s njihovim časnim sestrama. Kazao je kako u ovom slavlju ne želimo u prvom redu govoriti o godinama, nego o dragocjenoj baštini prisutnosti sestara Družbe Presvetog Srca Isusova i evanđelju koje su po nadahnuću svoje Majke utemeljiteljice, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić nastojale u Slatini svjedočiti u služenju čovjeku, osobito najmanjem. Čestitao je sestrama na svemu dobrom koje su tijekom 80 godina učinile u Slatini. Podsjetio je da se danas u susjednoj župi Nova Bukovica održava slavlje mlade mise i

pozvao nazočne da u zahvalnost Bogu za služenje sestara ovdje u Slatini pridruže i zahvalnost za mladog svećenika Ivana Ereiza koji prinosi Bogu svoju prvu misnu žrtvu. Naglasio je kako su sestre dvadeset godina od svoja osamdesetogodišnjeg djelovanja u Slatini ugradile u Požešku biskupiju te ustvrdio da bi bez njihove karizme ova mlada mjesna Crkva bila siromašnija. Izrazio je radost što su sestre u mogućnosti i nadalje ostati u Slatini, pozvavši nazočne na molitvu za nova svećenička i redovnička zvanja.

U homiliji biskup je spomenuo da je prošloga petka predstavljena knjiga o sestarskih osamdeset godina u Slatini, da su u njoj nabrojani podatci koje nazivamo povijesnim, ali da iza svega toga postoji jedna pozadina koju ne znamo opisati, ne uspijevamo do kraja dohvatiti, ustvrdivši da nam najvještina Božja riječ pomaže otkriti joj otajstvene dimenzije u koje se po ovom slavlju želimo uključiti.

Ljestvica vrednota

Potom je biskup na primjeru utemeljiteljice sestara Družbe Presvetog Srca Isusova predstavio kako je Bog u pozadini naših ljudskih sudbina i životnih zbivanja. Jedna riječka djevojka, kazao je, odlučila je osnovati Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, nakon što je uronjena u Božji svijet promišljala o svojoj budućnosti i o životu ljudi na ovim našim prostorima po Božjim mjerilima, o kojima Isus govori u današnjem evanđeoskom ulomku. Pojašnjavajući ta mjerila, biskup je rekao da nas je Isus želio upozoriti na opasnost da naša ljubav, ta najveća moć našega duha - ukoliko nije poslagnana

u ljestvicu na čijem je prvom mjestu Bog, a onda iza njega otac, majka, sin ili kćer - bude usmjerena na ono što je sebično, kratkoročno i kratkovidno. Ako stavimo oca ili majku prije Boga, nećemo dovoljno dobro ljubiti ni oca ni majku, urušit će se Božji sustav u kojem nas je smislila i u život pozvala Božja ljubav. Rekao je da danas na poseban način želimo zahvaliti službenici Božjoj, Majci Mariji Krucifiksi Kozulić što je imala srce pozorno za ono što je Bog o nama objavio u Isusu Kristu i što je bila na svoj način prorok jer je stavila Boga na prvo mjesto. Kazao je da je tako u njoj bilo živo ono što je u krštenju postala, kako nas u drugom današnjem čitanju poučava sv. Pavao, dionikom Isusova proročkog, svećeničkog i kraljevskog poslanja. Protumačio je kako je ona u toj osjetljivosti za Boga utemeljila sestarsku zajednicu koja je istom proročkom osjetljivošću započela služiti čovjeku te u različitim povijesnim - nerijetko teškim - okolnostima služila čovjeku i Božjoj ljubavi kojom je u Isusu Kristu slomio i samu smrt te nam darovao puninu života. Zaključio je biskup kako u djelu Majke Marije Krucifikse Kozulić prepoznajemo Boga na djelu koji usred povijesti naše ljudske nemoći izvodi svoju povijest spasenja i daje smisao našem postojanju. Biskup je istaknuo kako je služenje sestara službenice Božje Marije Krucifikse ugrađeno u požešku mjesnu Crkvu u kojoj živimo i ostvarujemo svoju pripadnost jednoj, svetoj, katoličkoj i apostolskoj Crkvi što ćemo o 20. obljetnici njezina utemeljenja na poseban način očitovati Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom.

Na koncu misnog slavlja biskup je rekao kako nam je uvijek lijepo s našim slatinskim sestrama, a osobito danas kad su okupljene u velikom broju na čelu sa časnom majkom Nives koja je porijeklom iz ovih krajeva i koja je više od deset godina služila u Slatini. Zahvalio je svim slatinskim svećenicima koji su kroz minulih 80 godina surađivali sa sestrama: od Julija Bürgera, Stjepana Mičevića i Franje Udovičića, koji su preminuli, preko Vladimira Škrinjarica do sadašnjeg župnika Dragana Hrgića. Kad jedni druge prihvaćamo, podupiremo, jedni drugima se radujemo i surađujemo onda je u tome sigurno prisutan Božji blagoslov, rekao je biskup i nad sestarsku zajednicu te sve vjernike obiju slatinskih župa zazvao Božji blagoslov.

BLAGOSLOVLJENA NOVA ŽUPNA KUĆA U OKUČANIMA

Liječiti hrvatsko društvo putem evanđeoske ljubavi

Na blagdan sv. Vida, nebeskog zaštitnika župe Okučani, koji je ove godine zbog svetkovine Tijelova prenesen na 16. lipnja, biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s redovničkom braćom Franjevačke provincije Bosne Srebrene kojima je povjerena uprava ove župe te svećenicima Novogradiškog dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem predvodio je slavlje blagoslova nove župne kuće. Među uzvanicima su bili i predstavnici slavenskog episkopa Jovana Čulibrka, pravoslavni paroh iz Okučana i Nove Gradiške.

Služiti zajednici vjernika

Tijekom 30 godina postojanja Župa sv. Vida Okučani nije imala župni stan, nego je župnik, član Provincije Bosne Srebrene, stanovao u kući koja je vlasništvo iste Provincije. Požeška biskupija donijela je odluku o izgradnji župnog stana pored nove župne crkve, obnovljene nakon razaranja u Domovinskom ratu. Fra Marin Radman, okučanski župnik, predstavio je biskupu, svećenicima i okupljenim vjernicima među kojima je bio i načelnik Općine Aca Vidaković novo zdanje čija je gradnja započela prije više godina. Posebnu zahvalu izrazio je požeškom biskupu za inicijativu u gradnji, Požeškoj biskupiji za cjelovito pokriće troškova, a Uredu za gradnju Požeške biskupije na čelu s predstojnikom Ivicom Žuljevićem za koordiniranje svih radova. Biskup je u pozdravu izrazio radost što o blagdanu

sv. Vida prigodom 20. obljetnice Požeške biskupije i 30. obljetnice postojanja Župe sv. Vida možemo blagoslovom predati Bogu novu župnu kuću koja treba služiti zajednici vjernika u njezinoj izgradnji. Zahvalio je svima koji su na bilo koji način dali svoj doprinos u njezinu dovršenju.

Blijeda opredjeljenja

Nakon blagoslova povorka vjernika i svećenika na čelu s biskupom krenula je u crkvu gdje je biskup predvodio svečano euharistijsko slavlje. U homiliji je ustvrdio kako je sv. Vid i danas izazovan. Na temelju prvog liturgijskog čitanja iz Knjige mudrosti protumačio je kako i danas mnogi s bezbožničkim očima promatraju svijet i čovjeka te ih ne vide u njihovoj dubini i smislu, ostaju na razini privida te s tog naslova nerijetko progone druge koji stvarnost gledaju Božjim očima, pogledom vjere te opredijeljeni u ostvarivanju čovjeka po Isusovu modelu postaju smetnja bezbožnima,

Biskup Škvorčević primio kragujevačkoga episkopa Davida

U Biskupskom domu u Požegi, biskup Antun Škvorčević primio je 31. svibnja kragujevačkoga episkopa Davida u pratnji slavenskog episkopa Jovana. Izmijenili su mišljenja i poglede na različita pitanja života dviju Crkava u Hrvatskoj i šire te na zbivanja u svijetu, kojima Crkve trebaju posvetiti pozornost. Složili su se oko važnosti međusobnog poštovanja i uvažavanja te nastojanja oko mira i razumijevanja u Hrvatskoj, Srbiji, Bosni i Hercegovini te drugim dijelovima našega susjedstva. Razgovarali su i o određenim projektima, napose na području kulture te očuvanja sakralne baštine na našim prostorima. Susret je protekao u razumijevanju i međusobnom uvažavanju.

bivaju proganjeni i ubijani. No, biskup je ukazao na tvrdnju sv. Pavla u drugom čitanju kojom on uvjerava Rimljane kako je Isusov „za čovjeka“ jači od svakog ljudskog protivljenja, mržnje i ubojstva te pravednici u njemu postaju pobjednici. Biskup je podsjetio kako je mali Vid, sin poganskih roditelja bio povjeren na odgoj kršćanima Krescenciji i Modestu koji su ga uveli u istinu o snazi Božje ljubavi za čovjeka, moćnije od smrti, pomogli mu da svijet gleda Božjim pogledom te mladenačkim opredjeljenjem radije prihvatiti smrt u progonu cara Dioklecijana početkom 4. stoljeća, nego li da se svrsta među kratkovidne bezbožne gubitnike. Postao je s Isusom pobjednik.

Aktualizirajući poruku sv. Vida, biskup je upozorio na značenje odgoja mladih naraštaja za Božje vjernosti i njegovu istinu o nama te njihovo svjedočenje u hrvatskom društvu koje pati od blijedih opredjeljenja. Istaknuo je značenje kršćana u javnom životu, napose u politici i gospodarstvu i ukazao na mogućnosti liječenja hrvatskog društva od nemoći zla i sebičnosti putem evanđeoske ljubavi koja sjedinjena s Isusom Kristom postaje moć kojom se pobjeđuje i samu smrt. S tom željom i molitvom biskup je čestitao župniku fra Marinu i okučanskim župljanima svetkovinu njihova svetog zaštitnika, a načelniku Općine Vidakoviću i svim okučanskim građanima Dan Općine.

Na svršetku svetog slavlja župnik fra Marin u znak zahvalnosti za pomoć u izgradnji župne kuće uručio je biskupu znakovite darove, a jednako tako i načelnik Općine. Nakon smeli mise vjernici su pokraj crkve imali mogućnost sudjelovati na prigodnom programu i malom domjenku dok su svećenici prvi put bili suslonici u novom župnom domu.

SUSRET RAVNATELJA KATOLIČKIH ŠKOLA U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Katoličke škole u službi su cjelovite izgradnje mladog čovjeka

Ravnatelji su izrazili zadovoljstvo postignutim uspjesima i ugledom koji škole imaju u javnosti, što potvrđuje i veliko zanimanje za upis u sljedeću školsku godinu, pri čemu je Katolička klasična gimnazija u Virovitici među prvima na nacionalnoj listi poželjnih škola.

Upožeškome Biskupskom domu pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića održan je 3. srpnja radni sastanak ravnatelja katoličkih škola Požeške biskupije. Na njemu su sudjelovali Ivica Žuljević, predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole; Ivica Bedeničić, ravnatelj Katoličke gimnazije u Požezi; Mario Voronječki, ravnatelj Katoličke klasične gimnazije u Virovitici; Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požezi; Mario Večerić, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Virovitici te s. Jelena Krilić, ravnate-

ljica novoosnovane Katoličke osnovne škole u Novskoj. Biskup je zahvalio ravnateljima za požrtvornost kojom su vršili svoje zadatke tijekom minule školske godine i čestitao na uspjesima koje su postigli. Podsjetio je na 20. obljetnicu Požeške biskupije i ulogu koju tijekom deset godina svoga postojanja imaju katoličke škole pastoralnom poslanju naše mjesne Crkve, služeći mladom čovjeku u njegovoj cjelovitoj izgradnji.

Potom je predstojnik Ureda za katoličke škole Ivica Žuljević u ime naših ravnatelja i njihovih škola čes-

titao biskupu jubileje koje ovih dana slavimo: 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i njegova biskupskog imenovanja te 45. obljetnicu misništva. Predstavio je dnevni red i pitanja koja na ovom susretu valja raspraviti.

Zatim je svaki ravnatelj dao izvještaj o radu škole kojoj je na čelu, o uspjesima i problemima te o upisu u iduću školsku godinu. Svi su izrazili zadovoljstvo s postignutim uspjesima i ugledom koje te škole imaju u našoj javnosti, što potvrđuje i veliko zanimanje učenika za upis u sljedeću škol-

sku godinu te je Katolička klasična gimnazija u Virovitici među prvima na nacionalnoj listi poželjnih škola. Osnutak Osnovne škole u Novskoj prate početne poteškoće koje će zacijelo biti prevladane uz određene napore koje je potrebno uložiti. Razmotrena su i neka pitanja zajedničke naravi koja valja rješavati na nacionalnoj razini, među kojima je i jedinstven plan i program produženog boravka katoličkih osnovnih škola. Ovakvi susreti ravnatelja redovito se organiziraju u Požeškoj biskupiji na početku i na kraju svake školske godine.

HODOČAŠĆE STARIJIH OSOBA U VOĆIN

Euharistija je izvor utjehe starijim osobama

U biskupijskom svetištu u Voćinu održano je 3. lipnja hodočašće starijih, bolesnih i invalidnih osoba iz domova za starije osobe i iz drugih ustanova koje skrbe za njih, a nalaze se na području Požeške biskupije. Ovo hodočašće bila je euharistijska postaja starijih, bolesnih i invalidnih osoba u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Nakon dolaska u Svetište hodočasnici

su pjevajući marijanske pjesme obišli oko Gospina lika na glavnom oltaru.

Misno slavlje predvodio je Mario Sanić, kanonik Stolnog kaptola sv. Petra u Požezi i župnik u Velikoj, kao izaslanik požeškog biskupa mons. Antuna Škvorčevića. S njim su koncertirali Mario Večerić i Stjepan Krekman župnik iz Ivankova u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji koji je taj dan sa župnim pjevačima hodočastio

u voćinsko svetišće te su oni predvodili i liturgijsko pjevanje. Među hodočasnicima su bili i korisnici doma u Pitomači iz Varaždinske biskupije.

Na početku misnog slavlja kanonik Sanić prenio je hodočasnicima pozdrave biskupa dr. Antuna Škvorčevića. U homiliji je istaknuo kako je Isusova euharistijska prisutnost osobito starijim, nemoćnim i invalidnim osobama duhovna hrana koja im želi biti izvor utjehe u prihvaćanju njihovih životnih teškoća. Posebno je zahvalio djelatnicima starijih domova i drugih ustanova za njihovu dobrotu i ljubav koju iskazuju osobama u potrebi, a koje su im povjerene. Nakon ručka hodočasnici su u 14 sati imali euharistijsku pobožnost u kojoj su Bogu zahvalili za dva deset godina od utemeljenja Požeške biskupije i ređenja njezinog prvog biskupa te su molili za uspjeh Trećeg biskupijskog euharistijskog kongresa. Nakon euharistijske pobožnosti hodočasnici su se oprostili od Gospe i ojačani u vjeri vratili se u svoje domove.

Biskup se susreo s novim gradonačelnikom Novske

U prostorima župnog doma Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj, biskup Antun Škvorčević primio je 10. lipnja Marina Piletića, novog gradonačelnika Novske. Uz domaćeg župnika Milana Vidakovića, u biskupovoj pratnji bio je i Ivica Žuljević, predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole. Biskup je gradonačelniku čestitao na pobjedi u prvom krugu glasanja te mu poželio Božji blagoslov u njegovu služenju građanima Novske. Razgovarali su o različitim pitanjima suradnje između Grada i Crkve, napose s obzirom na Katoličku osnovnu školu koja u Novskoj započinje djelovati iduće školske godine. Razmotrili su i važnost sakralne umjetničke baštine Župe sv. Luke u Novskoj te čuvanja predmeta koji više nisu u liturgijskoj uporabi.

Vlč. Želimir Žuljević novi doktor kanonskoga prava

Na Papinskom sveučilištu Svetoga Križa u Rimu, Želimir Žuljević obranio je 14. lipnja doktorsku disertaciju iz kanonskog prava pod naslovom *L'accompagnamento pastorale dei fedeli in situazioni di manifesta indisposizione morale. Profili giuridici e pastorali* (Pastoralna pratnja vjernika koji se nalaze u situacijama očite moralne neraspoloživosti. Pravni i pastoralni profili).

Doktorska disertacija pisana je pod vodstvom mentora Antonija S. Sanchez-Gila, profesora sakramentalnog prava, a čine ju četiri poglavlja povezana u cjelinu. Navedenom se disertacijom kroz povijest htio prikazati terminološki razvoj kanonskih kategorija vjernika smatranih javnim grešnicima te odnos Crkve prema istima. Tema disertacije je vrlo zanimljiva i aktualna jer se u njoj govori o neredovitim ili takozvanim neregularnim situacijama u kojima se mogu naći i koje već žive mnogi vjernici, uključujući i razvedene te ponovno civilno vjenčane vjernike koji bi željeli imati pristup sakramentima, a to im trenutno onemogućuje objektivna

situacija u kojoj se nalaze koja je u suprotnosti s evanđeoskim naukom. Uz naglasak kako se već duže vrijeme osjeća nužna promjena pristupa vjernicima koji se nalaze u navedenoj i sličnim situacijama, odnosno kako je bitno učiniti korak naprijed te umjesto negativnog pristupa koji u sebi sadrži samo zabrane okrenuti se novom, pozitivnom pristupu te isticati ono što određeni vjernik, nalazeći se u situaciji koja nije u skladu s evanđeoskim naukom, može i treba činiti kako bi se još više približio Bogu i sudjelovao u životu Crkve na način koji mu to objektivna situacija u kojoj se trenutno nalazi dopušta. Svrha

takvog pastoralnog pristupa je, pridržavajući se uvijek kanonskih normi i nauke Crkve, znati i htjeti razlučivati dobro svaku pojedinačnu situaciju te pastoralno i osobno pratiti vjernike na njihovu putu k obraćenju i rješavanju poteškoća koje ih priječe da u potpunosti žive sakramentalni život.

Biskup je uputio čestitku u kojoj piše: Od srca Vam čestitam uspješnu obranu doktorske teze i promaknuće među laureate crkvenoga prava. Radujem se što ćete sada kao kvalificirani crkveni pravnik moći još snažnije sebe urediti u služenje svojoj mjesnoj Crkvi o 20. obljetnici njezina utemeljenja.

Želimir Žuljević rođen je 1982. godine u Požezi, a odrastao u Kuzmici. Po završetku osnovne škole odlazi u Među-biskupijsko sjemenište u Zagreb gdje je 2000. godine maturirao u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji te započeo studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Isti je završio 2005. godine na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Za svećenika je zaređen 2006. godine te je vršio službu župnog vikara u Župi sv. L. Mandića u Požezi i bio odgovajatelj u Među-biskupijskom sjemeništu na Šalati. Godine 2008. upisuje postdiplomski studij kanonskog prava na Papinskom sveučilištu Svetoga Križa u Rimu, a 2011. godine stekao je akademski stupanj magistra znanosti te upisao doktorat. Godine 2012. vraća se u Požešku biskupiju kako bi vršio povjerenje mu službe predstojnika Ureda za crkveno-pravna pitanja Požeške biskupije, voditelja podružnice Među-biskupijskog suda prvoga stupnja u Đakovu i sudca na istome sudu te ravnatelja Katoličke osnovne škole u Požezi. Za vrijeme svoga školovanja u Rimu boravio je u Papinskom zavodu Germanicum et Hungaricum te Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima.

ĐAKOVAČKI SVEĆENICI POSJETILI POŽEGU

Svećenici Đakovačkog dekanata na čelu s dekanom Josipom Ivešićem uputili su se 12. lipnja na duhovni izlet požeškim krajem te su posjetili svetište Gospe od Suza u Pleternici, a potom Požegu. Primio ih je i biskup Antun Škvorčević koji im je u crkvi sv. Lovre kazao kako je nakon uspostave Đakovačko-osječke metropolije jedan od načina promicanja njezina zajedništva i međusobni pohod svećenika.

Predstavio im je crkvu sv. Lovre i povijest s njome povezanu, naglasivši izazov još dokraja neistraženog prožimanja između bizantske i zapadne kršćanske baštine o kojoj na svodnoj svetišnoj fresci svjedoči „Krist Pantokrator“ i uz njega „Maiestas Domini“. Pored toga podsjetio ih je na srednjovjekovne crkvice uz rijeku Orljavu od Požege do njezina ušća u Savu kod Kloštra u kojima susrećemo prisutnost svih triju hrvatskih pisama: latinice, glagoljice i cirilice, što svjedoči o kulturološkom bogatstvu i širini ovih prostora gdje nije bilo isključivosti koja bi poništila raznolikost. Đakovački svećenici pod vodstvom Nikoline Mandić posjetili su potom Katedralu i njezinu Riznicu te Dijecezanski muzej.

Biskup Škvorčević primio požeškog gradonačelnika

Novoizabrani požeški gradonačelnik Darko Puljašić posjetio je 20. lipnja biskupa Antuna Škvorčevića u Biskupskom domu. Biskup mu je čestitao izbor na spomenutu časnu službu i poželio puno duhovne snage u nošenju tereta služenja građanima. Razgovarali su o stanju u Gradu na gospodarskoj, prosvjetnoj, kulturnoj i drugim razinama te se složili oko potrebe još bolje koordinacije u djelovanju kako bi dali što veći doprinos boljitku požeških žitelja. Razmotrili su konkretna pitanja s obzirom na identitet grada i njegovu prepoznatljivost u Hrvatskoj i svijetu pri čemu povijesno-kulturna baština Katoličke Crkve ima veliko značenje, a koja je dobila novu dimenziju s osnutkom Biskupije prije dvadeset godina. Složili su se o mogućnostima bolje ugrađenosti crkvenih ustanova u kulturni život Grada, među kojima je Katedrala sa svojim orguljaškim i drugim programima, Dijecezanski muzej i Riznica Katedrale te Biskupijska knjižnica. Razgovarali su o karitativnom služenju Crkve i socijalnom djelovanju Grada te međusobnoj koordinaciji u ostvarivanju određenih projekata. Osvrnuli su se na proslavu 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i raspravili o određenim organizacijskim pitanjima u vezi s Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom. Biskup i gradonačelnik složili su se da su razumijevanje i suradnja među ljudima potrebni kako bi se izbjegli sukobi i podjele i kako se ne bi gubila snaga u onome što ne donosi napredak i ne pridonosi dostojanstvu čovjeka.

SJEDNICA STOLNOG KAPTOLA SV. PETRA U POŽEGI

Projekt obnove Staroga kaptolskoga grada

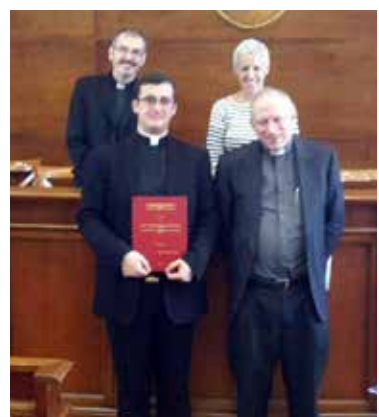
U Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi održana je 20. lipnja sjednica požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra pod predsjedanjem prepošta Ivica Žuljevića. Na sjednici je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević. Nakon molitve prepošt

Žuljević pozdravio je biskupa Antuna i nazočne kanonike te ih podsjetio da na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla požeški Stolni kaptol slavi 17. obljetnicu svoje uspostave. Nazočne kanonike potom je pozdravio biskup Antun, čestitao im

spomenutu godišnjicu i kazao kako Kaptol ima posebne zadaće u Katedrali, majci crkvi Požeške biskupije čije se 20. obljetnice spominjemo, vodeći brigu za njezino održavanje i sudjelujući u pontifikalnim slavljinama. Pripomenuo je kako je važno

da kanonici vrše dužnosti u skladu sa Statutom jer tako održavaju život ustanovu kojoj pripadaju. Potom je kanonik kustos Mario Sanić podnio Financijski izvještaj za 2016. godinu te izvjestio o trenutnom stanju kaptolske blagajne. Prepošt Žuljević izvjestio je da su u Katedrali, nakon završetka restauriranja bočnog oltara sv. Ivana Nepomuka, u tijeku radovi na obnovi bočnog oltara sv. Mihaela Arkandela, krstionice i propovjedaonice te kamenih skulptura na fasadi Katedrale. Upoznao je nazočne o tijekom izrade projekta uredjenja kaptolskoga Starog grada u mjestu Kaptol koji će biti kandidiran za financiranje iz fondova Europske unije. Među ostalim je zaključeno da kanonici koji zbog određenih razloga budu umirovljeni istovremeno budu oslobođeni i kanoničke službe. Na svršetku sjednice obznanjeno je da će se euharistijsko slavlje prigodom svetkovine sv. Petra, zaštitnika požeškoga Stolnog kaptola održati u požeškoj Katedrali na Petrovo, 29. lipnja, a u predvečerje 28. lipnja navečer organizirat će se koncert u crkvi sv. Jurja u Starom gradu koji je vlasništvo Stolnog kaptola.

Vlč. Ivan Popić položio licencijati na Papinskom institutu Ivana Pavla II. u Rimu

misije, mentor prof. Juan José Pérez – Soba, prof. Luigi Zucaro, član, prof. Maria Luisa di Pietro, član - predsjednica komisije. Obrana licencijatske radnje odvijala se u dva dijela počevši s *lectiorem* s temom „La ecclesologia di communione come principio pastorale“ u kojem je Popić na spomenutu temu održao izlaganje u trajanju od dvadeset minuta, a nakon izlaganja spomenute teme uslijedila je diskusija s članovima komisije u vezi s izloženim predavanjem, pisanom radnjom.

Licencijatski rad je podijeljen u tri poglavlja u kojima licencijant, služeći se dostupnom literaturom, istraživanjima i teološko – filozofsko – antropološkim dostignućima nastoji prikazati izvorni Božji plan s čovjekom u pitanjima braka i obitelji. U prvom poglavlju pod teološko – antropološkim vidom obrađuje se stvarnost stvorenosti ljudske osobe na sliku Božju s naglaskom na tijelo kao datost koja objašnjava cjelovitost i kompleksnost ljudske osobe, njezina dostojanstva te različitost muškarca i žene.

Drugo poglavlje donosi, kao središnju tvrdnju, zajedništvo muškarca i žene kao „communio personarum“ gdje, slijedeći antropološke datosti ljudske osobe u svjetlu čina stvaranja na Božju sliku i Božje objave u osobi Isusa Krista, zajedništvo muža i žene dobiva svojstvo kršćanskoga poziva, posebnoga poziva na sudjelovanje u ljubavi Boga Stvoritelja pod vidom stvaranja, ljubavi i plodnosti u ostvarenju izvornoga Božjega plana. Sakrament ženidbe, seksualnost kao odnosna datost promatrana pod vidom međusobnog razmjenjivanja dara ljudske osobe u ljubavi i slobodi te hermeneutika darivanja promatrana pod trinitarnim i obiteljskim vidom neke su od tema koje na sintetički način prikazuju teološku istinu o ljudskoj ljubavi u Božjem promislu.

Treće poglavlje nosi pastoralne odrednice te u svjetlu teoloških datosti obrađenih u prvim dvama poglavljinama želi pružiti pastoralne smjernice s obzirom na stvarnost braka i obitelji kao istinskog kršćanskoga poziva u službi otvorenosti životu

kao Božjem daru te obitelji kao prvoj i osnovnoj zadaći ljudskoga društva kao jedinom načinu izgradnje civilizacije ljubavi u svjetlu poziva na svetost. Radnja završava s temom i pozivom pape Ivana Pavla II., „Obitelji, postani ono što jes!“

Pri kraju akademskog čina obrane spomenute radnje, nakon duže i plodne diskusije, Popić je ponajprije zahvalio dobrome Bogu za sve trenutke i nove spoznaje tijekom studentskog boravka u Rimu, osobito na iskazanom povjerenju biskupa mons. Antuna Škvorčevića, profesora na Papinskom institutu Ivana Pavla II., na poseban način mentoru, prof. Juanu Joséu Pérezu – Sobi na njegovoj spremnosti, otvorenosti i svim dragocjenim savjetima i pomoći koju mu je pružio prilikom pisanja radnje. Zahvalio je svima koji su ga podržavali na bilo koji način, zaželjevši da Institut Ivana Pavla II., po svojim profesorima i studentima, i dalje vjerno vrši svoje poslanje svjedočeći integralnu istinu o braku i obitelji.

RADNI SASTANAK POVJERENIKA ZA PASTORAL POŽEŠKE BISKUPIJE

O pojedinostima pripreve za Euharistijski kongres

U Dvorani sv. Lovre Biskupskog Ordinarijata u Požegi 12. lipnja održan je radni sastanak povjerenika Požeške biskupije u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici Požeške biskupije koji će se slaviti 24. rujna ove godine. Na početku rada nazočne je pozdravio biskup Antun Škvorčević, ukratko predstavio program Kongresa te povjerenike upoznao s njihovom zadaćom u pripravi Kongresa. Budući da će na Kongresu sudjelovati svi slojevi vjernika Požeške biskupije, kako je to istaknuto i u kongresnom Proglasu na nedavnu svetkovinu Duhova, povjerenici za pojedino pastoralno područje trebaju preuzeti brigu o njihovom organiziranom dolasku na ovo slavlje: ministranti, lektori, pjevači, mladi,

obitelji, učenici i djelatnici iz katoličkih škola Požeške biskupije, članovi crkvenih pokreta i udruga, vjernici djelatni u zdravstvu, prosvjeti, hrvatskoj vojsci, policiji, vatrogascima, različitim građanskim udrugama. Biskup je istaknuo kako Pastoralni centar u Požegi koji djeluje pri Katehetskom uredu i kojem je na čelu njegov predstojnik Robert Mokri treba s naslova župne kateheze koordinirati svim zadaćama za koje su zadužena pojedina povjerenstva te u tom smislu i svim onim kongresnim programima koji su povezani s djelovanjem pastoralnih povjerenstava. Potaknuo je povjerenike da na ovom susretu razmotre sve ono što je potrebno učiniti prije ljetnog odmora kako bi u rujnu mogli što lakše ostvariti neposrednu pripravu za Kongres.

Potom je Robert Mokri, voditelj Pastoralnog centra, s pojedinim povjerenicima definirao što je potrebno učiniti ovih dana u pripravi Kongresa. Ivan Certić, povjerenik za mlade zadužen je za organizaciju večernjeg programa uoči Kongresa te cjelonočno bdijenje u Katedrali koje će animirati mladi podijeljeni prema deset biskupijskih dekanata. Prof. Ana Matković, voditeljica biskupijskog Centra »Pro vita et familia« i trajni đakon Ivo Grbeš, u suradnji s biskupijskim Caritasom, vodit će brigu za obitelji s brojnom djecom. Dragoslav Kozic, povjerenik za bolnički pastoral, potaknut će na sudjelovanje članove Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji te Hrvatsko katoličko liječničko društvo kao i sve

Biskup Antun istaknuo je kako Pastoralni centar u Požegi koji djeluje pri Katehetskom uredu i kojem je na čelu njegov predstojnik Robert Mokri treba s naslova župne kateheze koordinirati svim zadaćama za koje su zadužena pojedina povjerenstva te u tom smislu i svim onim kongresnim programima koji su povezani s djelovanjem pastoralnih povjerenstava.

ostale bolničke djelatnike dok će vojni kapelan Željko Volarić u suradnji s Vojnim ordinarijatom dogovoriti način sudjelovanja predstavnika Hrvatske vojske i policije na kongresnom slavlju. Za predstavnike župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća zadužen je kanonik Mario Sanić, a budući da je Treći biskupijski kongres ujedno i susret svih ministranata Požeške biskupije, za njih kao i za lektore zadužen je Ljubiša Krmar. Sudjelovanje članova kulturno-umjetničkih društava organizirat će kanonik Antun Čorković, a sudjelovanje molitvenih zajednica i crkvenih udruga povjereni su vjeroučitelju Zvonimiru Zeleniku. Osobiti naglasak predstojnik Mokri je stavio na zadaće koje ima Povjerenstvo za medije kojem je na čelu Marijan Pavelić.

REDOVNICE IZ RIJEKE POSJETILE POŽEGU

Povjerenik za redovnice Riječke nadbiskupije, mons. Nikola Uravić organizirao je 17. lipnja hodočašće redovnica u svetište Gospe od Suza u Pleternici i posjet sjedištu Požeške biskupije. Nakon programa u Pleternici, u Požegi ih je primio biskup Antun Škvorčević te im je u crkvi sv. Lovre u sastavu Biskupskog doma izrazio dobrodošlicu i na temelju prikaza povijesno-kulturnih vrijednosti ovog sakralnog zdanja upoznao s poviješću crkve na ovim prostorima naše Domovine, napose s utemeljenjem Požeške biskupije i njezinim pastoralnim nastojanjima. Redovnice su razgledale požešku Katedralu i ustanove oko nje gdje ih je primio katedralni orguljaš i zborovođa Mario Večerić. Biskupijska knjižničarka, Nikolina Mandić, pvela ih je u Dijecezanski muzej te im je predstavila sakralnu baštinu Požeške biskupije i zbirku suvremene i moderne umjetnosti. Hodočasnici iz Rijeke razgledali su i druge požeške znamenitosti, među njima i franjevačku crkvu Duha Svetoga.

SVEČANA DODJELA SVJEDODŽBI PRVOJ GENERACIJI UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

Po vama će naša Hrvatska postati bolje mjesto za život

U ponedjeljak 3. srpnja u Dvorani sv. Terezije Avilske održana je svečana akademija i podjela svjedodžbi učenicima prve generacije Katoličke osnovne škole u Požegi. Na početku programa koji je vodio prof. Ivan Šarić, nakon svečanog intoniranja hrvatske himne „Lijepa naša“ i pjesme „Aleluja“ koje su izveli članovi zbora osmih razreda pod vodstvom prof. Ljube Šolić, prisutnima se obratio i pozdravio ih ravnatelj škole Želimir Žuljević, napose osnivača škole mons. Antuna Škvorčevića te mu i

zahvalio na svim nastojanjima koja čini za Školu, njezine učenike i djelatnike. Također je zahvalio i prvom ravnatelju škole Ivici Žuljeviću, sadašnjem predstojniku Ureda za katoličke škole Požeške biskupije na doprinosu i vrijednostima koje je utkao u školu u njezinu nastajanju, a tako i na prvu generaciju učenika koju sada već ispraćamo. Posebne riječi zahvale i poticaja uputio je samim osmašima i poželio im da ih sve buduće staze kojima će kročiti, vode na pravi Put. Nakon ravnatelja, učenik Bruno Pavičić

pročitao je pjesmu Ratka Zvrke „Tvoja staza“, a učenica Lucija Morvaj pročitala je svoja razmišljanja na temu završetka osnovnoškolskoga obrazovanja i nekog novog početka. Osmašima su se s nekoliko duhovnih i nadasve poticajnih misli obratile i njihove razrednice Romana Thür i Ljuba Šolić.

Uslijedile su dodjele nagrada i priznanja. Najvrjednija priznanja dobili su Lucija Morvaj i Nikola Ognjenčić koji su proglašeni učenicima generacije po izboru Razrednog vijeća, odnosno prema izboru samih učenika. Šimun Banović nagrađen je za 5,00 prosjek u svih osam razreda, a isti je učenik proglašen i za sportaša generacije. Luka Mršić nagrađen je za izniman doprinos Školi, a Leonarda Zelenika za višegodišnje uređivanje školskog lista „Emanuel“. Također su prigodno nagrađeni i svi oni koji su svih osam godina završili odličnim uspjehom, kao i prva generacija zborša koja je prije tri godine osvojila Zlatnu plaketu na državnom natjecanju.

Nakon dodjele priznanja, nagrada i svjedodžbi, prisutni su pogledali film koji je snimila učiteljica Barbara Drežnjak u suradnji s osmašima, a na

koncu se prisutnima obratio i biskup Antun Škvorčević. Kazao je kako ga raduje ono što je vidio večeras, a to su mladi ljudi formirani na sliku Božju koji iz svoje Katoličke škole sa sobom dalje nose vrijednosti koje su im usadivali njihovi učitelji i zbog kojih će naša Hrvatska danas-sutra postati bolje i ljepše mjesto za život. Zahvalio je učiteljima na čelu s bivšim i sadašnjim ravnateljima za sve dobro koje su činili učenicima. Posebne je izraze zahvalnosti na kraju uputio roditeljima učenika jer se nisu bojali upisati svoje dijete u jednu, tada novu instituciju i što su prepoznali vrijednosti Katoličke škole te su svi zajedno „Izvezli na putinu“ što je i geslo škole.

MISA ZAHVALNICA UČENIKA POŽEŠKIH KATOLIČKIH ŠKOLA

Zahvalili Bogu, nastavnicima i odgojiteljima za primljena dobročinstva

Na završetku školske godine 14. lipnja u požeškoj Katedrali slavljena je sveta misa zahvalnica za sve učenike i djelatnike Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije u Požegi. Misu je predvodio Josip Krpeljević, generalni vikar, a s njime su koncelebrirali: Karlo Prpić, rektor požeškog Kolegija te Marijan Pavelić i Krunoslav Siroglavić, vjeroučitelji u spomenutim školama. Uvođeći u misno slavlje generalni vikar podsjetio je nazočne da riječ »euharistija«, kojom često nazivamo svetu misu, upravo znači »zahvaljivanje« te ih potaknuo da u svojim srcima stvore raspoloženje zahvalnosti Bogu i svima onima koji su im tijekom ove školske godine bili dobri.

U homiliji je na temelju evanđeoskog ulomka u kojem Isus autoritetom božanskog Učitelja potiče ljude da jedni druge poučavaju Božjim zapovi-

jedima i u njima ih utvrđuju ustvrđio kako nijedan čovjek ne može samome sebi dati sposobnost poučavanja, nego da je prima kao nezasluzeni dar od drugih ljudi, a u konačnici od Boga. Naglasivši da je Bog u nas ljude usadio potrebu da jedni na druge prenosimo znanja i vještine, pozvao je učenike da danas zahvale ponajprije Bogu, a onda i svojim profesorima, nastavnicima i odgojiteljima za primljena dobročinstva tijekom ove školske godine, a njihove nastavnike, profesore i odgojitelje potaknuo je da i nadalje nesebično poučavaju mlade naraštaje ne samo školskom znanju, nego da ih odgajaju u evanđeoskoj mudrosti života. Na koncu misnog slavlja svi su zajedno otpjevali himnu »Tebe Boga hvalimo«. Generalni vikar Krpeljević zahvalio je svim sudionicima slavlja za njihovu molitvu i pjesmu, osobito zboru Katoličke osnovne škole koji je pod vod-

stvom učiteljice Ljube Šolić predvodio pjevanje. Pozvao ih je da sutradan ponovno dođu u Katedralu na misno slavlje svetkovine Tijela i Krvi Kristova – Tijelovo i sudjeluju u tijelovskoj

procesiji. Poručio je učenicima da na uspjehe koje su postigli ove školske godine budu ponosni, a da neuspjehe što prije zaborave te im poželio duge, tople i blagoslovljene ljetne praznike.

Ljetni susret ministranata u Velikoj

Od ponedjeljka 26. lipnja do srijede 28. lipnja u Domu sv. Augustina u Velikoj održao se ljetni susret za ministrante sedmih i osmih razreda osnovnih škola te za srednjoškolarce. Tradicionalni susret u organizaciji Povjerenstva za duhovna zvanja vodio je vlč. Marijan Pavelić, prefekt u Kolegiju Požeške biskupije, a sudjelovali su ministranti iz Župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele, Župe sv. Nikole biskupa iz Pleternice i Župe sv. Nikole biskupa iz Podgorača. Tema trodnevnog programa bila je „Euharistija“ što je kroz kateheze, igru i duhovne sadržaje zamišljeno kao svojevrsna priprava za biskupijski susret ministranata u Požegi prigodom proslave Euharistijskog kongresa 24. rujna 2017. godine.

Prvog dana nakon smještaja i međusobnog upoznavanja, ministrantima je vlč. Pavelić održao katehezu u kojoj im je pojasnio značenje i strukturu svete mise. Potom su animatori susreta učenici iz požeškog Kolegija Leon Fogadić i Antonio Kljajić podijelili ministrante u radne skupine u kojima su iznosili sve što naučili te se na kraju održao mrežni kviz kahoot kojim se provjerila usvojenost sadržaja. Slobodno vrijeme sudionici su koristili uglavnom za druženje, šetnju,

sportska natjecanja i društvene igre. Vrhunac dana bilo je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Augustina, a dan se završio video projekcijom prigodnog filma „Bog nije mrtav“ redatelja Harolda Cronka.

Program drugoga dana započeo je svetom misom u kapeli sv. Ivana Krstitelja na otvorenom koja se nalazi u podnožju Papuka. Ministranti su se

potom zajedno s rendžerom poučnom stazom uspjeli na PP Pauk te su razgledali Stari grad iz 13. stoljeća i Tauberove stijene koje su najstarije metamorfne stijene u Hrvatskoj. U popodnevnom dijelu programa kateheze su bile praktičnije naravi te su se ministranti upoznali sa značenjem liturgijskog ruha i posuda. Potom su molili krunicu kod vanjskog oltara

Gospe Lurdske, a nakon večere dan završili malonogometnim turnirom.

Posljednji dan susreta nakon euharistijskog slavlja ministranti slušali predavanje o službama i karizmama u Crkvi te je održan i posljednji kviz provjere naučenoga. Potom je provedena anketa o susretu te su svim sudionicima podijeljena priznanja.

ODIGRANA KATOLIČKA MALONOGOMETNA LIGA

Ovogodišnja Katolička malonogometna liga u Požeškoj biskupiji završila je 10. lipnja. Posljednje kolo je odigrano na terenima požeškog Sportsko-rekreacijskog centra. Ove je godine sudjelovalo šest ekipa iz župa: Bokšić, Kaptol, Kuzmica, Stražeman, Velika i Vetovo te ekipa Katoličke gimnazije s pravom javnosti u Požegi. Liga se igrala na način da je svaka ekipa trebala odigrati sa svakim. Nakon šest kola najuspješnija je bila ekipa iz župe sv. Petra Apostola, Bokšić.

Po završetku igre sudionici lige su pošli u prostorije NK Papuk u Veliku na domjenak i zajedničko druženje. Sva natjecanja su protekla u zdravom, sportskom duhu te u poštenom i pristojnom nadmetanju.

Novi svećenički kandidati

Na temelju proglašenog natječaja, 12. lipnja u Biskupskom domu u Požegi novi svećenički kandidati u pratnji svojih župnika uručili su molbu za upis u Bogosloviju i studij teologije. Biskupski delegat za bogoslove, Robert Mokri provjerio je potrebne dokumente kandidata za upis. Nakon toga biskupu Antunu Škvorčeviću predstavljena su četvorica kandidata koja imaju prikladnost za upis u Bogosloviju: Luka Gazilj i Frane Soldo iz Župe sv. Nikole biskupa u Pleternici, obojica pitomci Kolegija Požeške biskupije i učenici Katoličke gimnazije te Josip Masjar iz Župe sv. Leopolda Mandića u Požegi i Krešimir Putrić iz Župe Preobraženja Gospodnjeg u Bučju.

Biskup je u razgovoru s kandidatima, posvijestio što je svećeničko zvanje kao dar Božji te važnost da ga u svojoj mladenačkoj slobodi prihvate, s njime suraduju i nastoje učiniti sve što je potrebno da bi mogli biti zaređeni i primiti poslanje u Crkvi. Protumačio im je kako je Bogoslovno sjemenište sa svojim dnevnim redom odgojno usmjereno prema tom cilju, a Bogoslovni fakultet im pruža mogućnost temeljite teološke naobrazbe. Potaknuo ih je da zahvaljuju Bogu što ih je pozvao te izrazio svoju radost zbog tog dara i obećao pratiti ih molitvom na putu za koji se opredjeljuju te je zazvao na njih Božji blagoslov.

SVEČANI ANTUNOVSKI KONCERT U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Glazbom stvorili ozračje blizine kojoj je ime ljepota, a to je konačno sâm Bog

U predvečerje spomendana sv. Antuna Padovanskog i imen-dana požeškog biskupa mons. Antuna Škvorčevića 12. lipnja, u požeškoj Katedrali održan je svečani Antunovski koncert, iznimni kulturni događaj kako po svom sadržaju i raznolikosti skladbi tako i po visokoj razini njihove izvedbe. Uz brojne ljubitelje sakralne glazbe koji su ispunili požešku Katedralu uz biskupa slavljenika Antuna bili su nazočni: dakovačko-osječki nadbiskup i metropolit mons. Đuro Hranić, dakovačko-osječki nadbiskup u miru mons. Marin Srakić, izaslanica požeško-slavonskog župana dr. Vesna Vlašić, požeški gradonačelnik Darko Puljašić i mnogi drugi predstavnici javnog i kulturnog života Grada Požege.

Na koncertu su izvedena sljedeća djela: *Horn pipe* (G. F. Händel); *O salutarishostia* (A. M. Trovato); *Dostojno jest* (D. Bortniansky); *Fuga in c-mol* (J. S. Bach); *Pjevat ću Gospodu svom* (D. Brockkway); *Ljubav i mir* (Š. Marović); *Dohvati mi tata mjesec* (J. Skender); *There is Power in the Blood* (L. E. Jones); *Mir je tvoj* (Š. Marović); *Rondo* (J. J. Mouret); *Magnificatquarti toni* (O. DiLasso); *A littlejazzmass: Kyrie, Gloria* (B. Chilcott); *Baba Yetu – Oče naš* (Ch. Tin); *Preludeinclassicstyle* (G. Yang); *Komm, oh, Toddu schlafes Bruder* (J. S. Bach – BWV 56-5); *Ave-verumcorpus* (L. Bordese) i *Te Deum* (F. Liszt). Nastupili su: Mali i Veliki zbor Katoličke osnovne škole u Požezi (dirigenticia: Ljuba Šolić, prof.; klavir: Elizabeta Štancl); Zbor Glazbene škole u Požezi (dirigenticia: Branka Horvat, prof.; klavir: Alen Kovachević, mag. mus.; solo: Gabriela Mijatović, Patrik

Ružičić i Ružica Maurus; djembe: Juraj Gaši; shaker: Silvestar Friedrich); *Katedralni zbor Glazbene škole u Požezi* (dirigent i orgulje: Mario Večerić; solo: Gabriela Mijatović i Mirta Topalušić) i Brassquintet Glazbene škole Požege (voditeljica: Kristina Banovac, prof., Lovro Tiel – truba; Lovro Čutić – truba; Filip Došlić – rog; Leona Šunjo – trombon i Mijo Radić – trombon).

Izvođači koji su nastupili pokazali su je kako je grad Požega mjesto mladih glazbenih nada, a njihov raznoliki glazbeni program publika je s oduševljenjem nagrađivala dugotrajnim pljeskom. Potom je Josip Krpeljević, generalni vikar, u ime svih nazočnih biskupu slavljeniku Antunu uputio imendansku čestitku. Naglasio je raznolikost koja je progovorila u ve-

čerašnjem koncertu: od raznolikosti izvođača, preko različitosti glazbenih instrumenata, do raznovrsnosti skladbi izvedenih na različitim jezicima. Zahvalio je Bogu što im je podario pastira u osobi biskupa Antuna, a biskupu Antunu je zahvalio za njegovo dvadesetogodišnje ugrađivanje u požešku mjesnu Crkvu, osobito na kulturno-obrazovnom području, zaželjevši mu krepko zdravlje i još mnogo radosnih imendana.

Biskup Antun zahvalio je na čestitci. Kazao je mladim izvođačima kako je ono što su svojom pjesmom oblikovali u glas prošlo kroz njihovo srce te su stvorili ozračje blizine kojoj je ime ljepota, a to je konačno sam Bog. Zahvalio je svima, napose roditeljima, koji podupiru Požešku biskupiju u odgojno-obrazovnim nastojanjima katoličkih škola kako bi u njima djeca disala dubinom, širinom i visinom Božje blizine i ljepote. Rekavši da su izvođači večerašnjim koncertom na svoj način slušateljima približili sve ono što je volio sv. Antun. Zahvalio je nazočnima za njihovu molitvenu potporu koju su mu iskazivali tijekom dvadeset godina postojanja Požeške biskupije te zaželio Božji blagoslov svima koji se u gradu Požezi i u Biskupiji međusobno nastoje povezivati oko dobra. Na kraju su svi izvođači zajedno snažno otpjevali geslo Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa: »Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja!«

Obnova bočnih oltara u požeškoj Katedrali

U nastojanju da za 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i uzdignuća požeške crkve sv. Terezije na dostojanstvo Katedrale, Stolni kaptol u Požezi već ranijih godina pokrenuo je kod Ministarstva kulture postupak obnove njezine barokne opreme. U tijeku je obnova pokrajnjih oltara, krstionice i propovjedaonice. Slike sv. Ivana Nepomuka i sv. Mihaela Arkandela s malom slikom Bogorodice i trpečeg Isusa na pokrajnjim oltarima obnovio je restaurator Zlatko Bielen iz Zagreba.

Ovih dana restaurator Miroslav Usenik i njegova supruga Edita iz Zagreba završili su cjelovitu obnovu pobočnog oltara sv. Ivana Nepomuka i postavili ga u Katedrali. Drveni oltar, na kojem je očišćena konstrukcija i svi ornamenti s pozlatom odiše svojom izvornom ljepotom i pridonosi jedinstvenoj svečanosti i snazi atmosfere koju stvara veoma vrijedna kasnobarokna arhitektura požeške Katedrale. Ona će biti još snažnija kad budu obnovljeni i svi drugi predmeti njezine opreme. Nadamo se da će to biti do rujna ove godine kada Požeška biskupija o 20. obljetnici svoga postojanja slavi Treći euharistijski kongres.

PRVI PETROVSKI KONCERT U STAROM GRADU POŽEŠKOGA KAPTOLA

Čarobna večer u zapuštenom, ali časnom prostoru Staroga kaptolskoga grada

U predvečerje svetkovine apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, 28. lipnja u crkvi sv. Jurja u Starom gradu u Kaptolu zbor mladih požeških glazbenika priredio je koncert pod nazivom »Tu es Petrus«. Koncertu, koji su zajedno organizirali požeški Stolni kaptol svetoga Petra, vlasnik Staroga grada i Općina Kaptol, nazočili su požeški biskup mons. Antun Škvorčević, načelnik Općine Kaptol Mile Pavičić, prepošt požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra Ivica Žuljević i brojni drugi uglednici. Bio je to prvi koncert u drevnoj crkvi sv. Jurja, čija obnova je u tijeku, kao i cijelog zdanja kaptolskoga Staroga grada. Ovaj iznimni crkveno-kulturno-povijesni lokalitet ovim je koncertom prvi put otvorio svoja vrata široj publici, a ujedno je stvorio duhovno ozračje za slavlje sutrašnje svetkovine sv. Petra i Pavla, zaštitnika župe Kaptol. Prije početka koncerta nazočne ljubitelje sakralne i klasične glazbe pozdravio je prepošt Ivica Žuljević. Koncert je otvoren pjesmom sv. Petru *Poglavara vrhovnoga* (A. Vidaković). Potom su izvedena sljedeća djela: *Locus iste* (A. Bruckner

– WAB 23); *Gospod Bog je pastir moj* (A. Dvořak – iz biblijskih pjesama, op. 99); *Svrši stopi moje* (K. Odak); *Ich harette des Herrn* (F. Mendelssohn-Bartholdy – iz simfonije Lobgesang, op. 52); *Wie lieblich sind die Boten* (F. Mendelssohn-Bartholdy – iz oratorija Paulus, op. 36); *Cantate Domino* (V. Miserachs); *Hvali dušo moja Gospoda* (K. Odak); *Insanae et vanae curae* (J. Haydn); *Panis angelicus* (C. Franck – iz Mise, op. 12); *Ave Maria* (V. Miserachs); *Toccata i fuga u d-molu* (J. S. Bach – BWV 565); *Laudate*

Dominum (W. A. Mozart – iz Vesperae solennes de confesore, K339); *Tu es Petrus* (F. Liszt – iz oratorija Christus, S. 3); *Isus Krist* (A. Klobučar); *Hallelujah* (G. F. Händel – iz oratorija Mesija, HWV 56). Nastupili su: dirigent: Josip Prajz; orgulje: Ivan Bosnar; solisti: Ana Tiel, sopran; Marija Milinković, sopran; Valentina Friedrich, sopran; Lucija Tiel, sopran; Mario Večerić, bariton; Lucija Zovko Čevapović, flauta i Dario Kšenek, rog.

Na svršetku koncerta pred oduševljenom publikom biskup Antun čestitao je mladim glazbenicima na čelu s dirigentom Josipom Prajzom, porijeklom iz Kaptola, solistima i in-

Održan četvrti „Terezijanum“ u Novoj Gradiški

U nedjelju 28. svibnja u novogradiškoj crkvi svete Terezije Avilske održana je četvrta po redu smotra glazbenih sastava "a capella" pod nazivom "Terezijanum". Predstavili su se i pjesmom slavili Boga: Mješoviti zbor Župe Bezgrješnog začeca BDM, Pjevačka skupina KUD-a "Mala", Pjevačka skupina „Tkanica“, Župni zbor mladih "Nebeski znak", HPD „Graničar“, VS Aurora, svi iz Nove Gradiške i gosti smotre - klapa "Panonna" iz Đakova.

Bog je čovjeku dao najljepši instrument, glas, koji najiskrenije pjeva Stvoritelju u čast. To je i bio jedan od ciljeva oživotvorenja ovog kulturnog događaja bez glazbene pratnje koji oslikava djelić hrvatske duhovne glazbene baštine, duboko ukorijenjene u onu tradicijsku. Narod je spjevao zahvalu Bogu, a postoji i Direktorij za pučku pobožnost kojega je izdala HBK i prema tome moramo nastaviti njegovati pučku tradiciju - istaknuo je, među ostalim, Perica Matanović, župnik Župe Bezgrješnog začeca BDM, organizator smotre.

Ovogodišnjem „Terezijanumu“ posebnu vrijednost dodala je i pjevačka skupina "Tkanica", izvedbom napjeva iz Nove Gradiške „Kad je stigla tužna majka, iz 1930. godine zapisanog u Zbirci "Rožice i fiolece", koji se, prema saznanjima predsjednika „Tkanice“, Milana Rosića, nije pjevao od Drugog svjetskog rata. (V. Mikić)

LITURGIJSKA GODINA A

Ukorak s liturgijskim vremenom

Josip Krpeljević

Petnaesta nedjelja kroz godinu

kad čujemo neke riječi pitamo se što one zapravo znače; riječi nisu stvari, oni su znakovi i slike. Ako je tome tako na razini ljudskog razumijevanja, ne treba nas čuditi što nam se Božja istina priopćava u prispodobama. U starozavjetnom čitanju iz Knjige proroka Izaije slušamo kako se priroda bespogovorno pokorava Božjoj riječi. Ljudi danas, kao nekoči izraelski narod u vrijeme kušnji, počesto imaju poteškoću povjerovati riječi utjehe i obećanja. Zato se njihova vjera mora očitovati kao nada. U novozavjetnom čitanju apostol Pavao u Poslanici Rimljanima kaže da je kršćanin kao prvi dar otkupljenja primio Duha Božjega, Duha Isusa Krista. Ako on tom Duhu daje prostora, u njemu se razvija pravi osjećaj za sve što još nije otkupljeno, u njegovu vlastitu životu i u svijetu, čiji je on dio. On tada također osjeća i odgovornost za stvoreni svijet, za tzv. okoliš. Prolaznost je zakonitost stvaranja, a za uništenje je odgovoran čovjek, koji je postavljen za svećenika i upravitelja nad stvorenim svijetom. Matej u 13. poglavlju svog evanđelja donosi sedam prispodoba o Kraljevstvu nebeskom, odnosno o Božjoj kraljevskoj vladavini. Prva od njih je prispodoba o sijaču i njezino tumačenje. Razlog zbog kojega Isus govori u prispodobama jest taj što mnogi ljudi nisu sposobni stvarno slušati i ne mogu vjerovati jer se ne žele pokoriti. Onima pak koji slušaju i razumiju, prispodobe objavljuju smisao Isusova dolaska te prikazuju stvarnost u svjetlu Božje istine i otvaraju im budućnost. Sakrament euharistije je također svojevrsna prispodoba. U euharistijskim znakovima kruha i vina krije se, a onaj koji vjeruje to vidi, otajstvo božansko-ljudske prisutnosti. Božje gospodstvo i njegovo kraljevstvo naviještaju se i doživljavaju kao sadašnja stvarnost.

Šesnaesta nedjelja kroz godinu

Pšenica i kukolj nalaze se pomiješani na polju. Tako je i u Crkvi Božjoj, koja je Crkva i grješnika i svetaca. Gdje prolazi granica? Bog dopušta svakome da ide svojim putem, on dopušta da uz žito raste i kukolj. Na dan žetve otkrit će se što je bilo kukolj a što pšenica. Možda će iznenađenje biti veliko. Ulomak iz Knjige mudrosti govori da je čovjek oduvijek sklon tome da pojedine ljude oko sebe, kao i cijele narode, dijeli na dobre i zle. Neprijatelji su uvijek zli i mi smatramo da bi i Bog to morao znati. No, vidimo da Bog ima strpljenja sa zlima i voljan ih je poštediti, možda pokatkad i na štetu dobrih te dovodimo u pitanje njegovu pravednost. No, Bog je veći od toga i zna bolje. On ima moć i on je dobar. Također i »pravednik« žive od njegove strpljivosti i dobrote. U novozavjetnom čitanju apostol Pavao u Poslanici Rimljanima govori o tome kako je naša molitva pogođena uskogrudnošću i proturječjem našeg života. Umjesto da bude odavanje hvale ili barem prošnja, ona je počesto tek muklo uzdisanje. Međutim, Duh Sveti nas ne ostavlja na cjedilu. On je dah u životu trojedinog Boga; nakon krštenja on je i dah našega novog života. Uči nas prvim koracima toga života, pomaže nam moliti. Tumačenje prispodobe o pšenici i kukolju Matej daje je u samom evanđeoskom ulomku. Vrijeme Crkve je vrijeme sjetve i rasta. Isus je sijač, njiva je cijeli svijet. Međutim nije sve što ondje raste dobro žito. U Crkvi postoji zlo, nevjera, mržnja i oholost. Treba li sav kukolj iskorijeniti, odnosno grješne ljude isključiti iz Crkve? Isus kaže da o tome ne odlučujemo mi ljudi i zato od nas traži da pustimo da oboje raste do dana suda i velikog dijeljenja. U svakoj zajednici ima dobra i zla, dobrih i zlih ljudi. Zapravo dobri ljudi nisu samo dobri niti su zli ljudi samo zli. Bog poziva i prihvaća ljude, ne zato što su dobri, nego zato što je dobar on.

Sedamnaesta nedjelja kroz godinu

mudrost u biblijskom poimanju nije isto što i filozofija odnosno umjetnost življenja. Ona pomaže ljudima upoznati Božje putove i razumjeti same sebe. Mudrost nije pitanje nečije dobi, nadarenosti ili dobre volje; ona je dar Božji, neophodno potrebni dar ako hoćemo da nam život bude uspješan. On se daje onome koji ga budnim srcem traži i s poštovanjem za nj moli. U starozavjetnom ulomku iz Prve knjige o kraljevima slušamo kako Salomon, nakon što je postao kralj, hodočasti u Gibeon i moli za ono što mu kao kralju najviše treba: mudrost, odnosno razboritost u upravljanju. On moli za »pronicao srce«, za sposobnost pravog razlikovanja i odlučivanja. Već iz same te molitve progovara Salomonova mudrost. Bog ga uslišava, i uz mudrost za koju je molio, daje mu još nekoliko sitnica: bogatstvo, čast i dug život. U novozavjetnom ulomku iz poslanice Rimljanima apostol Pavao govori o tome kako se naš život ne odvija samo u vremenskom prostoru između

rođenja i smrti, već da on ima vječni izvor i vječni cilj. U Kristu je postalo vidljivim što čovjek uistinu jest i što treba postati. Božja je nakana, a naša nada da mu mi postanemo slični i da imamo udjela u njegovu životu. U Matejevu evanđeoskom ulomku slušamo kako Isus na koncu prispodobe pitajući učenike, pita i svakoga od nas jesmo li sve razumjeli? Pravo se razumijevanje više događa u srcu nego u pameti. Pitanje je srca koliko smo spremni dati prostora Isusovoj riječi, da ona u nama može rasti i donijeti ploda. Ovdje dolazi do izražaja radost evanđelja i ozbiljnost njegova zahtjeva. Tko je otkrio Isusa, njemu će od radosti ispred očiju iščeznuti sve krive vrijednosti, a one prave vrijednosti iznova će zasjati. Radost je temeljno iskustvo čovjeka kršćanina. Kršćanstvo lišeno radosti nije kršćanstvo, a bogoslužje bez radosti nije bogoslužje.

Preobraženje Gospodinovo

Blagdan preobraženja u Istočnoj se crkvi slavio od 6. stoljeća, a u Zapadnu ga je crkva 1457. godine uveo papa Kalist III. u zahvalu za pobjedu nad Turcima kod Beograda. U prvom čitanju prorok Danijel govori o četirima svjetskim kraljevstvima koja dolaze jedno nakon drugog i u njima sažima čitavu povijest svijeta od njenih prapočetaka do njezina svršetka. Vlast je oduzeta svjetskim moćnicima i predana »Sinu čovječjemu« koji dolazi s oblacima nebeskim. Ovdje se Sin čovječji shvaća kolektivno i na neki način izjednačen sa »svecima Svevišnjega«. Isus se rado nazivao Sinom čovječjim jer taj naslov istovremeno izriče ljudsku neznanost i božansku veličanstvenost. U ulomku Druge Petrove poslanice kaže se da je predmet apostolskog naviještanja »snaga i dolazak Gospodina našega Isusa Krista« (2 Pt 1, 16) i da ono ne počiva na nekom mitu ili mudrovanju, nego na očevicima stvarnog događaja u Isusovu životu. Preobraženje je bilo prvo svjetlo dana u kojem će se Krist objaviti u svojoj slavi. U usporedbi s danom koji će osvanuti, sadašnji svijet izgleda kao »mračno mjesto«. No, obećanje dano po prorocima za onoga koji vjeruje je »svjetlo«, koje daje naslutiti nadolazeći dan i koje osvjetljava put do njega. Poput ostalih sinoptika i Matej u evanđeoskom ulomku događaj Isusova preobraženja opisuje kao pandan Isusovim nagovještajima muke, smrti i uskrsnuća. Učenici, koji su povjerovali da Isus jest Krist, trebaju upoznati Isusov put jer će to biti i njihov vlastiti put. Isus je Sin čovječji koji će trpjeti, umrijeti i uskrsnuti; on je budući Gospodin u slavi Božjoj. Isus o svojoj slavi učenicima ne govori riječima, već im je pokazuje u viđenju. Mojsije i Ilija, ljudi kojima Izrael zahvaljuje svoju vjeru koji su nekoči susreli Boga na Sinaju; sada susreću Krista »na Svetoj gori« (2 Pt 1, 18), da u njemu prepoznaju onoga u komu su ispunjeni Zakon i Proroci i kojega jedinoga ubuduće trebaju slušati.

Devetnaesta nedjelja kroz godinu

božji se glas može čuti i u oluji i u tišini. No samo ga se u tišini može razumjeti. Iz tišine se također rađa i odgovor. Riječ koja nam dolazi od Boga nije nikad bezazlena, nego nas pokreće, izlaže opasnosti i izdavlja. Starozavjetno čitanje iz Prve knjige o kraljevima uči nas da idoli, bili oni drevni ili moderni, možda stvaraju buku, ali ništa ne govore i ništa ne kažu. Međutim, Bog govori u djelima i riječima, koje su jasne i jednoznačne. Prorok Ilija, koji je živio u 9. stoljeću prije Krista, bio je uvjeren da je njegovo poslanje došlo k svom kraju, no tada je iznova doživio svu snagu Božju, ne u oluji, ni u potresu, ni u ognju, nego je Božju blizinu osjetio u »šapatu« laganog i blagog lahora. Tek u tom šapatu je mogao čuti riječ svoga Boga koja mu zapovijeda i koja mu tumači ono što će se uskoro dogoditi. U novozavjetnom čitanju iz poslanice Rimljanima slušamo kako apostol Pavao, koji je na vlastitoj koži iskusio moć Kristove ljubavi, mora sada gledati kako većina ljudi

njegova naroda ne priznaje da je Isus Mesija. Znači li to da Izrael više nije izabrani Božji narod? S tim se pitanjem Pavao suočio u ovoj poslanici, ne kao neutralni promatrač, nego kao onaj koji žarko ljubi svoj narod. U Rim 9, 4 nabraja značajke kojima je taj narod obilježen i povlastice kojima ga je Bog obdario. Pavao zna da je kao kršćanin na novi način odgovoran za svoj narod. U evanđeoskom ulomku Matej pripovijeda o Isusovu hodađu po moru. Za razliku od ostalih evanđelista, on se prije svega zanima za učenike, osobito za Petra. Ono što se događa učenicima, upućuje nas na povijest Crkve: jak protivnik vjetar, slaba vjera, čak i kod Petra. Međutim, Krist je tu, on je »Gospodin«, »Sin Božji«. Prizor završava poklonstvom, davanjem hvale. Učenici u lađi, protivnik vjetar, Krista jedva prepoznaju: to je uvijek iznova stanje u kojem se nalazi zajednica učenika. Tu ne pomaže iskakanje iz lađe, nego vjera u Gospodinu blizinu. On je tu, on dolazi, počesto drugačije nego li smo naviknuti prepoznati ga.

Uznesenje Bl. Dj. Marije – Velika Gospa

Vjervanje da je Marija nakon završetka zemaljskog života tijelom i dušom uznesena u nebesku slavu, papa Pio XII. proglasio je dogmom 1. studenoga 1950. blagdan Marijina uznesenja na nebo pojavio se u Istočnoj crkvi nakon Efeškog sabora (431.), a u Rimskoj crkvi slavi se od 7. stoljeća. U prvom čitanju iz Knjige Otkrivenja opisan je dramatični događaj. Žena, koja se pojavljuje na nebu kao veliko znamenje, majka je djeteta Mesije. Dvanaest zvijezda nad njezinom glavom podsjeća na dvanaest Izraelovih plemena. Muke rađanja nisu toliko boli fizičkog rađanja mesijanskog djeteta, nego više kao patnje Božjeg naroda tijekom povijesti, osobito u posljednjim vremenima, dok se ne uspostavi »kraljevstvo Boga našega« (r. 10). U novozavjetnom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima slušamo kako je Bog je u punini vremena izgovorio svoju konačnu riječ u povijesti. Riječ koja je tijelom postala, bila je na križu razapeta; ali Bog je svoga Sina uskrisio od mrtvih i njemu sve podložio. Pobjeda će biti konačna tek kad »posljednji neprijatelj - Smrt« (r.20) bude obeskrjepljena, a cilj božanskog djelovanja bit će tek onda postignut kad više ne bude grijeha i smrti. Tada će biti ostvarena čovjekova bogolikost, sličnost s Kristom i oslobođenje otkupljenog čovječanstva od smrti. U Lukinim evanđeoskom ulomku slušamo kako se Marija, nakon što je u navještenju Bogu izrekla svoje veliko da, žuri pohoditi Elizabetu; obje su žene u blagoslovljenom stanju i na poseban način uključene u Božji plan spasenja. Preteča osjeća blizinu Gospodina i već u majčinoj utrobi, ispunjen Duhom Svetim, počinje ukazivati na Većega od sebe koji za njim dolazi. Elizabeta s radošću i strahopoštovanjem pozdravlja svoju mlađu rođakinju i pohvaljuje njezinu vjeru. U Marijin hvalospjev, koji veliča Božju veličinu i moć, njegovo milosrđe i njegovu vječnu vjernost, uključen je hvalospjev svih prošlih i budućih naraštaja.

Dvadeseta nedjelja kroz godinu

vjernike teško pogađa činjenica da Izrael nije upoznao svog Mesiju i da je »kršćanski Zapad« pretao biti kršćanski. Ipak, tješi ih činjenica da su Krista prihvatili poneki Židovi i mnogi pagani. U starozavjetnom čitanju iz Knjige proroka Izaije slušamo kako su se u Jeruzalemskoj zajednici nakon povratka iz babilonskog sužanjstva pojavilo ozbiljna pitanja: Gdje je obećano spasenje, i slava novog Jeruzalema te tko pripada novoj zajednici zajednici, tko smije u Hramu moliti i prinostiti žrtve? Prorok odgovara da spasenje dolazi od Boga. Zbog se držite temeljnih odredbi božanskog prava. Tko je pred Bogom »pravedan« i tko se priznaje njegovim, njega zajednica ne smije odbiti. U kući Božjoj ima mjesta za sve i u dan Gospodnji daje se – Bog daje – radost svima. U novozavjetnom ulomku iz Poslanice Rimljanima apostol Pavao se pita je li Božji narod Izrael isključen iz spasenja Novog saveza zato što je Isusa nije prihvatio kao Mesiju i mogu li se uopće ljudi tako ponašati prema Bogu, da on više ne želi biti njihov Bog. Odgovor je pronašao u samom Božjem biću. Bog u svojoj veličini i vjernosti ne poriče ni jedno od svojih obećanja jer želi spasiti sve ljude. Svi su sagriješili - u tome nema nikakve razlike između Židova i pogana - i svi će se spasiti jedino po Božjem smilovanju. Matejev evanđeoski ulomak svjedoči da kršćanima koji su došli iz židovstva, nije odmah bilo jasno do koje mjere i pagani mogu biti primljeni u kršćansko zajedništvo. Žena, koja je zamolila Isusa da ozdravi njezinu kćer, bila je poganka. Isus ju je najprije odbacio, ali je onda pohvalio njezinu vjeru. I među kršćanima ima grubosti i prezira prema onima koji pripadaju drugoj rasi ili društvenom položaju, koji drugačije misle i osjećaju. Međutim, Krist će nas prihvatiti samo onda kad mi prihvatimo jedni druge i sjednemo za isti stol.

Dvadeset i prva nedjelja kroz godinu

naravi kuće pripada da je sagrađena od čvrstog materijala i da je nastanjiva; a nastanjivom je čine zidovi, vrata i prozori. No, kuća svoju čvrstoću prije svega ima od temelja. Crkva Kristova je apostolska jer počiva na temelju apostola, na njihovoj vjeri i na njihovu nauku, što u konačnici znači na samom Kristu koji je stijena. U

starozavjetnom čitanju iz Knjige proroka Izaije govor o ključu, koji se službeniku na kraljevskom dvoru u Jeruzalemu stavljao oko vrata, ukazuje na odnos prvog čitanja prema današnjem evanđelju. Imati ključeve znači imati moć i čast, ali i teret odgovornosti. Prethodnik novog predstojnika kraljeva dvora morao je odstupiti. Međutim i njegov nasljednik Eliakim, u koga je prorok polagao velike nade, kasnije će ga iznevjeriti. U ulomku iz poslanice Rimljanima, apostol Pavao nas uči da je Isus Krist nevjeri Izraela (Rim 9-11). Bog djeluje u izraelskom narodu, kao što to čini u svim narodima, u skladu sa svojom pravednošću i vjernošću, što pak u konačnici znači po svom smilovanju. U Matejevu evanđeoskom ulomku kaže se da vjera u Isusovo mesijanstvo i bogosinovstvo nije rezultat čisto ljudskog promišljanja i istraživanja, nego da je ona Božji i da onoga komu Bog daje taj dar, treba veličati kao sretnog čovjeka. Isus je učvrstio Šimunovu vjeru; on treba biti Petar, Stijena, na kojoj će Crkva biti čvrsto utemeljena do Gospodinova povratka. U svakom se euharistijskom slavju moli za Petrova nasljednika i za sve druge nositelje odgovornih službi u Crkvi. Petar je stijena, ali ne nosi on sâm Crkvu. Krist je stijena. Svaki koji vjeruje u Krista, u svojoj vjeri nosi i vjeru svih ostalih.

Dvadeset i druga nedjelja kroz godinu

Isus je Krist i Sin Božji, koji je bio raspet, umro i uskrsnuo, i koji živi iz snage Duha (2 Kor 13,4). To je vjera koju ispovijedamo unatoč protivljenju »svijeta« i unatoč pobuni u vlastitom srcu. Tek u nasljedovanju Raspetoga srce postaje slobodno, a ispovijedanje vjere istinito. U starozavjetnom čitanju iz Knjige proroka Jeremije otkrivamo da Jeremija nije postao prorok zato što je to htio, nego zato što je morao jer onome koga Bog pozove nije dopušten nikakav prigovor ni izgovor. Teško je biti usta Božja, govoriti Božje riječi protiv vlastitog naroda i protiv općeg mišljenja i nije nikakvo čudo da se Jeremija se pod tim teretom gotovo slomio. U trenutcima duboke krize svoga proročkog poziva i velike nutarnje nevolje nastala je prorokova osobna tužaljka Nakon velikih izjava u glavnom dijelu poslanice Rimljanima, Pavao u završnom dijelu izvlači neke zaključke. Odmah na početku sažima ono bitno (Rim 12, 1-2). Tko je doživio Božje smilovanje i čuo njegovu riječ, znade da je pozvan izaci iz svoje dosadašnje ravnodušnosti, i na novi način postati odgovoran za ono što čini. »Duhovno bogoslužje« jest davanje hvale Bogu riječju i pjesmom te životom iz Duha Kristova. U Matejevu evanđeoskom ulomku slušamo da put Isusa, Mesije i Sina Božjega, vodi u poniženje i u smrt njega samoga i njegovih učenika. Ta pomisao nije samo Petru nepodnošljiva jer to nije »ono što ljudi hoće«. Međutim, tko to ne razumije, taj nije razumio Boga. Spas onih koji su pozvani i spas svijeta uistinu ovisi o križu. Čitavi Isusov put je žrtveni hod. »Dodođ vršiti volju«, stoji napisano iznad Isusova života. Tko ide za njim, iskusit će gorčinu križa, ali će također doživjeti i njegovu oslobađajuću i spasonosnu snagu.

Dvadeset i treća nedjelja kroz godinu

Život jedne zajednice nije ugrožen samo krivim učenjima. To se mnogo češće događa činjenjem krivih i propuštanjem dobrih djela. Svaki pojedini njezin član snosi suodgovornost. Svatko tko je dobar, koji dobro misli i djeluje, jača snagu dobra u Božjoj zajednici. Prorok Ezekijel u prvom čitanju nazvan je »Sin čovječji«, to jest čovjek jer dijeli istu sudbinu sa svim ljudima. Spasenje drugih ovisi o tome govori li prorok i upozorava u pravi čas, odnosno vrši li svoju službu stražara . Ne ispunjava li svoju zadaću tada on snosi odgovornost za sve druge. No, Bog ne želi smrt nego život, stoga on opominje također i proroka. U ulomku novozavjetnog čitanja iz Poslanice Rimljanima postavlja se pitanje o pravom smislu zapovijedi i o tome je li moguće ispuniti sav Zakon. Apostol Pavao pretpostavlja da se po zapovijedima, koje je Bog dao ljudima u Starom zavjetu, moraju ravnati i kršćani. Njihov pak cijeli sadržaj jest ljubav prema bližnjemu. U njoj se objavljuje ljubav Božja i snaga Duha Svetoga koji nam je darovan. Matejev evanđeoski ulomak nas uči da grijeh postoji samo kao grijeh kojega je počinio konkretni čovjek, a to znači u Crkvi Božjoj, u zajednici i nekom mjestu: kao grijeh brata, za kojega je Krist umro i za kojega je odgovorna zajednica, koja će mu pokušati pomoći i vratiti ga na pravi put. Isključiti ga iz zajednice može biti tek krajnja mjera da se zajednicu zaštiti od štete i da on sam postane svjestan težine svoje pogriješke. Zajednica pak neće prestati za njega moliti. Kad slavimo euharistiju, mi smo zajednica od Boga pozvanih i posvećenih ljudi, ali smo također i skup grješnika. Tu vrijedi: »Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov« (Gal 6,2).

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija
 GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Lijljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Valentina Soldo
 GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047
 ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
 Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

POŽEŠKA BISKUPIJA VEĆ GODINAMA POMAŽE KAMERUNSKU BISKUPIJU NGAOUNDÉRE

Završava se gradnja crkve u Kamerunu

U mjesecu kolovozu prošle 2016. godine u jeku uobičajenih ljetnih hodočašća vjernoga Božjega puka u brojna marijanska svetišta diljem domovine, mons. Emanuel Abbo, novi ordinarij biskupije Ngaoundéré u središnjem dijelu afričke države Kamerun, posjetio je u znak zahvalnosti našu Požešku biskupiju. Mladi pastir je samo pet mjeseci nakon svoga biskupskog ređenja odlučio prve korake izvan svoje zemlje usmjeriti prema sjevernom dijelu Hrvatske i posebno prema gradu Požegi. Prvi susret dviju mjesnih crkvi dogodio se još davne 2001. godine kada je, sada već pokojni mons. Joseph Djida, prvi domaći afrički vođa svoje biskupije posjetio prvog požeškog biskupa mons. Antuna Škvorčevića. Dogodio se to prigodom ljetnog susreta hrvatskih misionara s drugih meridijana kojemu je upravo u srpnju iste godine domaćin bila

Požeška biskupija (Nova Kapela). Iz tek bačenog i posijanog zrna razvijat će se postepeno plodna suradnja estrinskih katoličkih domaćih zajednica Božjega naroda s dvaju različitih kontinenata. Od 2004. do 2009. Požeška će biskupija u cijelosti financijski podržati izgradnju nove župne crkve sv. Josipa u prigradskom i radničkom naselju zvanom Bamyanga. Novo nastavno i funkcionalno zdanje „spasilica“ je i omogućilo novi duhovni polet ove stalno rastuće župske zajednice sve do današnjega dana.

Školovanje bogoslova

Drugo značajno ulaganje Požeške biskupije bit će nakon toga, određeni broj godina, više usmjereno na izgradnju živog tijela ove afričke mjesne Crkve kroz konkretnu materijalnu pomoć u školovanju trojice siromašnijih bogoslova sve do njihova prezbi-

terskog ređenja: Hubert, Nestor i Benjamin su trenutno mladi svećenici u službi na raznim stranama prostrane Ngaoundéré biskupije koja se sa svojih 50 tisuća kvadratnih kilometara gotovo izjednačuje s površinom Hrvatske.

Mons. Antun i Emmanuel su tijekom susreta izmijenili iskustva i dogovorili neke buduće načine suradnje ili bolje rečeno pomoći

mladoj kamerunskoj lokalnoj Crkvi u nastajanju i stasanju. Oduševljen odgovor sve većeg broja mladića za svećenički i redovnički stalež u srednjoafričkoj regiji kojoj pripada i Kamerun sa svojih 20 milijuna stanovnika od kojih se otprilike 7 milijuna prizna katolicima nije uvijek dovoljan i za njihovo buduće zalaganje i rad. U više će navrata Požeška biskupija poslati po 1000 misnih intencija s pripadajućim stipendijama kao pomoć tridesetorici biskupijskih svećenika u njihovim svakodnevnim potrebama.

Uređenje nove crkve

Župna crkva sv. Petra Apostola koja se nalazi na uzvišici na rubovima gradića Ngaoundéré duhovno je središte sve brojnijim vjernicima ove najmlađe župe katedralnog dekanata u četvrti

Gada – Mabanga. Prije izgradnje crkve vjernicima je kao glavno okupljalište služila samo skromna kapela od nekih 200 mjesta koju su kao filijalu središnjoj katedralnoj župi podigli prvi europski misionari još 70-ih godina prošloga stoljeća. Brojne mlade obitelji u potrazi za poslom i značajni prirast katolika u pokrajini otvorio je sigurno neke nove mogućnosti župskog dušobrižništva, ali i postavio velike izazove zajednici svećenika i njihovom pastiru mons. Emmanuelu Abbi koji je kao mladi svećenik bio prvi upravitelj tada tek osnovane župe. Kao glavni biskupijski ekonom jako se trudio na ovome prostoru podići prvu katoličku osnovnu školu te u blizini i prvu katoličku ambulantu. Ali najznačajniji problem svih ovih godina bio je nedostatak prikladnog prostora za bogoštovlje. Nedjeljom bi samo manji broj zainteresiranih mogao „pod krov“ i dolično sudjelovati na svetoj misi dok bi ostali tražili hladovinu pod okolnim stablima i raslinjem u vrućoj i sušnoj sezoni ili jednostavno ne bi dolazili u težim klimatskim uvjetima kišnog i monsunskog godišnjeg doba koje zna potrajati i do sedam mjeseci kroz godinu. Novi je biskup uspio „udariti“ temelje pa čak i podići zidove i pokriti ovaj kulturni prostor no više od toga pokazalo se nemogućom misijom. Od prošle godine Požeška biskupija sudjeluje svojom novčanom pomoći u nastavku radova uključujući žbukanje, elektrifikaciju te podno uređenje iznutra kao i na vanjskim terasama. Uskoro bi trebalo započeti uređenje svetišta, postavljanje ozvučenja te vanjsko i unutarnje bojenje na radost sve brojnijoj i aktivnijoj mladoj župnoj zajednici.

Na početku homilije biskup se zanimao kod nazočnih jesu li si kad postavili pitanje kojim putem idu kroz život. Osvrnuo se na naviješteni ulomak iz Knjige postanka o prijeporu između Abrahama i Lota oko pašnjaka za njihova stada te istaknuo Abrahamovu

Biskup posjetio dvanaesteročlanu obitelj Čatak u Hrnjevcu

Dana 5. srpnja, na 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i svoga biskupskog imenovanja, biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivana Popića, novog ravnatelja Caritasa Požeške biskupije i župnika Tome Mrnjca posjetio je obitelj Jure i Ivane Čatak iz Hrnjevca u vetovačkoj župi koja je nedavno krstila svoje dvanaesto djetete. Uz djecu je biskupa dočekala majka te mu predstavila najmlađe djetete, kćer Katarinu koja je krštena prošloga tjedna dok su se ostala djeca sama predstavila te ispričala ponešto o svojim školskim uspjesima, a najmlađi o svojim igrama.

Biskup je zahvalio na prihvaćanju dara života dvanaestoga djeteta i čestitao njegovo krsno preporođenje te se zanimao za obiteljsku situaciju i materijalno stanje obitelji. Mogao se uvjeriti da je ono teško i da uz dosadašnju pomoć Caritasa Požeške biskupije i drugih dobročinitelja treba pronaći mogućnost da obitelj u kuću dobije vodu i druge osnovne potrepštine kako bi djeca imala osnovne higijenske uvjete za život. Pri kraju posjeta biskup je djeci uručio darove, a majci čestitku s novčanom prilogom.

KRŠTENJA DJECE U VIŠEČLANIM OBITELJIMA

Krštenje petog djeteta u novljanskoj obitelji Grgić

U predvečerje svetkovine Presvetog Srca Isusova 22. lipnja, biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa župnikom Milanom Vidakovićem, ravnateljem Katoličke osnovne škole u Požegi Želimirom Žuljevićem te župnim vikarom Krunoslavom Jurakovićem predvodio je euharistijsko slavlje u crkvi sv. Luke Evangelista u Novskoj tijekom kojega je krstio Mariju, peto djetete Vlade i Sanje Grgić. U pozdravu je kazao kako se ljubavi Presvetog Srca Isusova koja je pobijedila smrt pridružila bračna ljubav Vlade i Sanje Grgić te je rođenjem petog djeteta pridonijela pobjedi života u Hrvatskoj. Čestitao im je na tom opredjeljenju i kazao da u svetom krštenju povjeravamo njihovu Mariju toj istoj Isusovoj pobjedničkoj ljubavi da u njoj nađe svoju sudbinu i smisao.

U homiliji se biskup osvrnuo na naviješteni ulomak iz Druge poslanice sv. Pavla Korinćanima te protumačio Apostolovu tvrdnju da ih je zaručio

s Kristom. Među ostalim je kazao kako smo u krštenju na dubok, sakramentalan način združeni s Kristom i da se može govoriti kako je to svojevrsno zaručništvo s njime, zajedništvo u kojem se živi ista sudbina, biva pokretan istom ljubavlju i postaje usmjeren prema istom cilju. To zaručništvo ima svoje posebno očitovanje u sakramentalnom braku u kojem suprug i supruga nastoje živjeti odnos koji postoji između Krista i Crkve i čija ljubav postaje donositeljica života. Biskup je kazao kako je bračno sakramentalno zajedništvo Vlade i Sanje Grgić, potpomognuto snagom Isusove ljubavi postalo plodno životom, obogaćeno petim djetetom, koje krsnim otajstvom biva uroinjeno u taj isti dinamizam Isusove ljubavi koja pobjeđuje smrt. Čestitao im je što brak i obitelj nisu sveli na račun materijalne isplativosti, nego svjedoče da žive u višim koordinatama u

kojima ljubav pobjednica daje smisao životu. Još je na temelju naviještenog evanđelja posvijestio nazočnima važnost molitve po modelu Isusova Očenaša, koja je trajno življenje svijesti kako smo u Isusu Kristu sinovi i kćeri Božje, sloboda koja u ljubavi pronalazi uporište svoga djelovanja.

Na svršetku slavlja biskup je poželio obitelji Grgić obilje radosti i ispunjenja evanđelja posvijestio nazočnima važnost molitve po modelu Isusova Očenaša, koja je trajno življenje svijesti kako smo u Isusu Kristu sinovi i kćeri Božje, sloboda koja u ljubavi pronalazi uporište svoga djelovanja.

U Novoj Gradiški kršten Luis, peto djetete obitelji Kantor

U župnoj crkvi Kraljice Svete Krunice u Novoj Gradiški 27. lipnja požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio dječaka Luisa, peto djetete Tomislava i Dijane Kantor. S njim su koncelebrirali župnik Ivan Štivičić i Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi. Pozdravljajući nazočne vjernike biskup je rekao da je došao u njihovu župu radovati se životu petog djeteta u obitelji Kantor i iskazati poštovanje roditeljima koji se opredjeljuju za život i na taj način služe hrvatskoj i Božjoj budućnosti.

Na početku homilije biskup se zanimao kod nazočnih jesu li si kad postavili pitanje kojim putem idu kroz život. Osvrnuo se na naviješteni ulomak iz Knjige postanka o prijeporu između Abrahama i Lota oko pašnjaka za njihova stada te istaknuo Abrahamovu

umjesto da se svadaju, predložio da se dogovore tko će na koju stranu svijeta krenuti, odnosno kojim će putem nastaviti svoj život. Naglasio je da je Abraham preputao Lotu da bira prvi, i ovaj je izabrao bolju, plodniju zemlju, a da se Abraham zadovoljio skromnijim rješenjem. Ustvrdivši kako Abraham i Lot nisu krenuli samo različitim zemljopisnim putovima, nego i različitim putovima savjesti, podsjetio je nazočne da je Lot na koncu završio među zlim stanovnicima Sodome, dok je Bog Abrahamovu velikodušnost, poniznost i vjernost nagradio najvećim bogatstvom, a to je blagoslovljeno potomstvo, učinivši ga ocem mnogih naroda. Istaknuvši kako je Abrahamov primjer izazovan i danas, da se na svoj način ostvaruje u obitelji Kantor koja je krenula putem služenja životu te se opredijelila za peto djetete, svjesna da će time možda biti materijalno siromašnija, ali abrahamovski bogata potomstvom koje je najveće blago. Kazao je kako to danas osobito osjećamo u Hrvatskoj gdje je sve manje potomstva i iz koje mladi iseljavaju. Čestitao je obitelji Kantor što je

krenula težim, ali blagoslovljenijim putem služenja životu, a ne putem sebičnosti. To je uski put koji vodi u život, o kojem govori Isus u današnjem Evanđelju. Lot je širokim putem otišao u propast zajedno sa Sodomom, a Abraham je kroz uska vrata vjernosti Bogu i žrtve ušao u život. »Volio bih i želio kad bi ovdje u Novoj Gradiški i u cijeloj Hrvatskoj bilo više vjernički raspoloženi duša koje razumiju Božje naume o nama i postaju spremne živjeti vjernost Bogu i kroz žrtvu, kako bi se i među nama moglo ostvariti Božje bogatstvo života«, kazao je biskup. Osvrnuvši se na tzv. »bijelu kugu« koja je u zemljom bogatoj Slavoniji značila opredjeljenje za manje djece, da bi ljudima ostalo više zemlje, biskup je ustvrdio da nismo postali sirotinja onda kad smo ostali s malo zemlje, nego kad se među nama smanjio broj

djece. Pozvao je nazočne na molitvu da im Bog po zagovoru Marije, koju u ovoj župi štiju kao Kraljicu Svete Krunice, podari pravo raspoloženje u srcu i prave misli u pameti, da se mogu opredjeljivati za ono što je dobro, vrijedno, Božje i istinski ljudsko.

Na svršetku slavlja biskup je čestitao roditeljima na krsnom preporođenju malog Luisa i pozvao ih da ga od sada uvijek gledaju u tom Božjem svjetlu te mu pomognu da raste do one razine koju nam je Isus Krist omogućio kad je za nas umro. Rekao im je da budu ponosni što su se svojim opredjeljenjem za život svrstali na Božju stranu te na njih i na sve nazočne zazvao Božji blagoslov. Nakon mise susreo se sa članovima obitelji Kantor, zanimao se za njihov obiteljski život, djeci uručio darove, a roditeljima novčani prilog.

Propješačio 3000 kilometra izmolivši 1000 krunica

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije: Milorad Mican Oršulić

Na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače ove godine, Milorad Mican Oršulić krenuo je pješice ispred kipa Gospe Lurdske u perivoju samostana i Doma „Dragi bližnji“ časnih sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Okučanima na put prema Fatimi i Lourdesu. Nakon jutarnje mise koju je slavio okučanski župnik fra Mario Radman ispratila su ga drage osobe iz župe.

Devedeset dana na putu

– Bilo je to pokorničko hodočašće. Tijekom cijeloga puta nastojao sam moliti na brojne nakane: za svoju obitelj i sve obitelji u potrebi za molitvom, za našu okučansku župu i sve ranjene u Domovinskom ratu, za domovinu Hrvatsku i težak položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini, za žive i poginule hrvatske branitelje, za mir u svijetu. Želio sam zahvaliti za dar

života, za sve dobro i manje dobro što nam je Bog darovao. Uostalom, cijeli je naš život jedno veliko hodočašće. Bez truda, znoja, žuljeva i patnje ne može se doći do željenog cilja, u zagrljaj dobrog Boga, Majke nebeske i svih svetih - ističe Mican.

Na hodočasničkom putu koji je trajao devedeset dana propješačio je oko 3000 km, a uz put izmolio je tisuću krunica, toliko Gospinih litanija i brojnih drugih molitava. Na samom je polasku odlučio da svaki njegov korak (bilo ih je oko 6 milijuna) bude molitva. Želio je da Bog blagoslovi svaku stopu svih zemalja kroz koje je prolazio: Hrvatsku, Sloveniju, Italiju, Francusku, Španjolsku i Portugal.

– Kao vjernik, s punim pravom mogu kazati da me je na ovaj veliki hodočasnički poduhvat pozvala Božja Providnost. Pozvan, rekoh: „Evo me!“ Prve bilješke o planiranom hodočašću načinio sam 2009. godine. Plan sam realizirao o 100. obljetnici Gospinih ukazanja u Fatimi i 25. obljetnici vojnog hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes. Dobivao sam poruke kako se za moje uspješno hodočašće mole svećenici, časne sestre, molitvene zajednice, katolički vjernici, ali i oni pravoslavne i islamske vjeroispovjesti. Snagu sam molitve osjećao kada mi je bilo najteže. Hvala svima koji su molili Bogu koji je te molitve uslišao - objašnjava hodočasnik.

Srce prepuno radosti

Na Veliki četvrtak stigao je u Lourdes gdje se održavalo 25. hrvatsko vojno hodočašće na kojem je sudjelovalo 800 pripadnika Hrvatske vojske i policije, hrvatskih branitelja i članova njihovih obitelji te stotinjak osoba iz Bosne i Hercegovine. – Tih su se dana u hotelima, na ulicama i u samom marijanskom svetištu vijorile hrvatske zastave. Ondje sam proveo sveto Trodnevlje i Uskrs. Svetijeg mjesta možda i nema, osim Jeruzalema, gdje se može proslaviti najveći kršćanski blagdan. Bog i Gospa su providjeli da uoči Uskrsa u Lourdes dođu moja kći i zet iz Lyona te sestra moje supruge s obitelji. Na Uskrsni ponedjeljak nastavio sam svoj hodočasnički put prema Fatimi. Na blagdan Gospe Fatimske imao sam milost nazočiti proslavi stote obljetnice Gospina ukazanja u

Fatimi. Misno slavlje predvodio je papa Franjo pred pola milijuna vjernika i tom prigodom proglasio svetima Francisca i Jacintu, najmlađe svece u povijesti Katoličke Crkve koji nisu umrli kao mučenici. I ovdje su se vijorile hrvatske zastave uz onu koju sam ja nosio – ističe oduševljeno Mican.

U svetištu Gospe Lurdske proveo je tri dana u sabranosti i molitvi, a onda se autobusom vratio u Lourdes, dočeka hrvatsku vojsku s kojom je bio vojni ordinarij u RH mons. Jure Bogdan te s njima proveo pet nezaboravnih dana nakon čega se vratio u Hrvatsku. Tijekom hodočašća snimio je oko 9000 fotografija, ispisao 11 bilježnica hodočasničkog dnevnika, ali osjeća je i ono u srcu i duši nije, kako kaže, moguće ni olovkom ni fotoaparatom zabilježiti... Srce je bilo premaleno da svu tu radost primi ...

– Kada bih ponovo bio pozvan na ovo hodočašće, s radošću bih se odazvao i ne bih ništa mijenjao bez obzira što je bilo suza, znoja, krvi. Ako me pitate koje je moje sljedeće hodočasničko pješačko mjesto, odgovorit ću da je to ono na kojem će kardinal Alojzije Stepinac biti proglašenim svetim. Ako to npr. bude u Rimu, idem u Rim! - poručuje Milorad Oršulić, vrlo aktivan vjernik u svojoj župi i marljiv hodočasnik koji je do sada pješice hodočastio u Međugorje, Mariju Bistricu, Udbinu, u Zagreb u povodu dolaska pape Benedikta XVI. 2011., u Sarajevo na beatifikaciju Drinskih mučenica, u Bleiburg, Vukovar, Gospi od Suza u Pleternicu, Gospi Voćinskoj, Gospi Kloštarskoj, na Gospino polje, Gospi od Brze pomoći u Slavonki Brod, Gospi Jasenovačkoj ...

